

การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการ
เรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

ปรียาพร พนาผดุงธรรม

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการ
เรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดย
การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน"

ของ ปรียาพร พนาผดุงธรรม

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

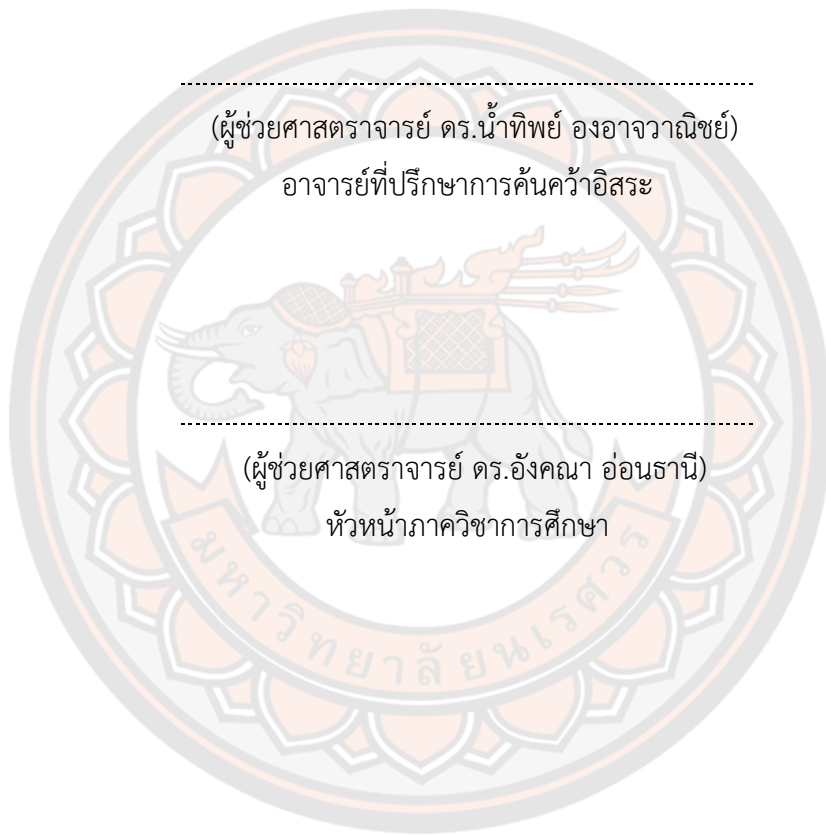
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ ่องอาจวานิชย์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน
ผู้วิจัย	ปรียาพร พนาผดุงธรรม
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาจาวาณิชย์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	การอ่านคำ, แนววิธีสอนแบบโฟนิกส์, แบบฝึกการอ่าน

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

Title	DEVELOPMENT OF PRATHOMSUKSA 1 STUDENTS' WORD READING ABILITIES BY USING THE PHONICS METHOD TOGETHER WITH READING EXERCISE AS A LEARNING MANAGEMENT
Author	PREEYAPAWN PHANAPHADUNGTHAM
Advisor	Assistant Professor Namthip Ongrardwanich, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Thai Language, Naresuan University, 2022
Keywords	WORD READING, PHONICS METHOD, READING EXERCISE

ABSTRACT

The objectives of this study were : 1) to compare the word reading abilities of Prathomsuksa 1 students before and after learning by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management, 2) to compare the word reading abilities of Prathomsuksa 1 students by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management with 75% of the criteria scores. The population studied included Prathomsuksa 1 students of Ban Khun Huai Mae Tan School, under Tak Primary Educational Service Area Office 2, during the second semester of the academic year 2021. The sample used in this study were 20 Prathomsuksa 1 students, selecting by using purposive sampling method, from a classroom at Ban Khun Huai Mae Tan School, under Tak Primary Educational Service Area Office 2, during the second semester of the academic year 2021. The results of the research revealed that 1) the word reading abilities of Prathomsuksa 1 students after learning by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management was significantly higher than that of the pre-learning at the 0.05 level, which is in accordance with the established research hypothesis, 2) the word reading abilities of Prathomsuksa 1 students after learning by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management was significantly higher than 75% of the criteria scores at the 0.05 level, which is in

accordance with the established research hypothesis.

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และ คณะกรรมการทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำในการทำวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครุฑเมือง รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชาปกรณ และรองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบการค้นคว้าอิสระที่กรุณาแนะนำในการทำวิจัย และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฐิติมา วิทยาวงศรุจิ อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แป้นศรี อาจารย์ภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นายอดุลย์ เทศสาย ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแม่วะหลวง อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก และนางพิชญา รัตนสิริบัณฑิตย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแม่โพ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินนวัตกรรมและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จนทำให้การค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู บุคลากร และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ขอขอบคุณหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร ตลอดจนเพื่อนครูในระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร สำหรับความช่วยเหลือและกำลังใจที่มีให้แก่กันตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านเสมอมา จนทำให้การค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์

คุณค่าและคุณประโยชน์ได้อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนการอ่านคำภาษาไทยและผู้ที่สนใจ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมุติฐานของการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	9
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	9
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	10
2. การอ่าน.....	11

ความหมายของการอ่าน	11
ความสำคัญของการอ่าน.....	12
สาเหตุที่ทำให้อ่านไม่ออก	14
วิธีการสอนให้อ่านออก	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	19
3. การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์	20
ความหมายของโฟนิกส์	20
ความหมายของวิธีสอนแบบโฟนิกส์.....	21
การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์.....	27
4. แบบฝึก	29
ความหมายของแบบฝึก	29
ประโยชน์ของแบบฝึก	30
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	31
หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก.....	32
การสร้างแบบฝึก.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	38
เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน.....	58
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75.....	59
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	61
อภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	70
ประวัติผู้วิจัย.....	161

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน	58
ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75.....	59
ตาราง 3 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 1 สระ เอื้อ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	131
ตาราง 4 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 2 สระ เอื้อะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	132
ตาราง 5 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 3 สระ เอื้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	133
ตาราง 6 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 4 สระ เอื้อยะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	134
ตาราง 7 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 5 สระ อัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	135
ตาราง 8 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 6 สระ อัวะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	136
ตาราง 9 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระ เอื้อ	138

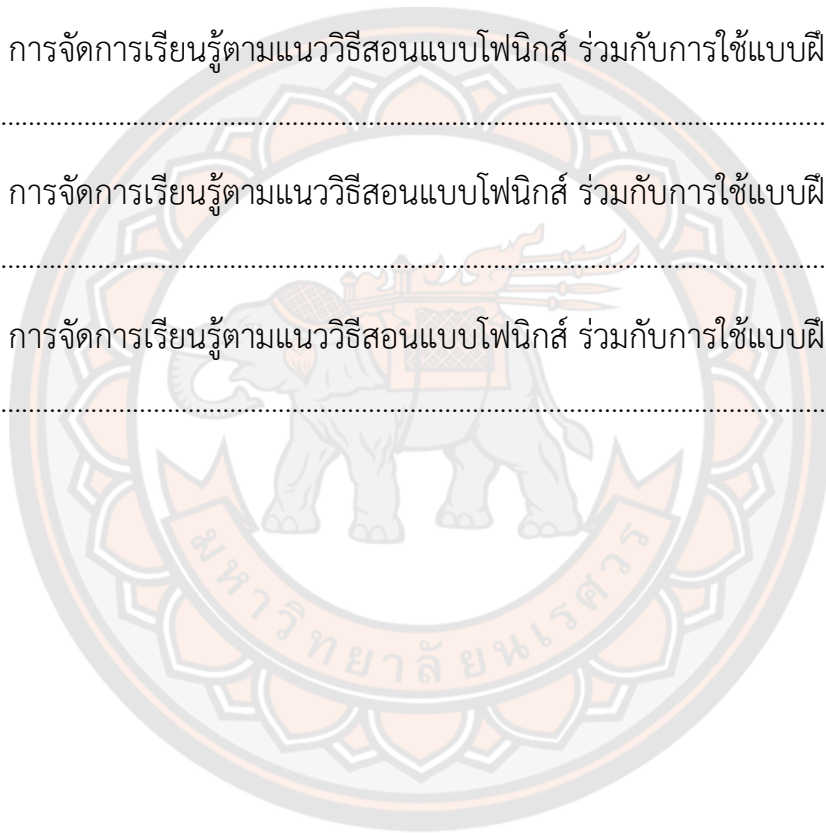
ตาราง 10 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระ เอื้อะ.....	140
ตาราง 11 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระ เอีย.....	141
ตาราง 12 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สระ เอียะ.....	142
ตาราง 13 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สระ ัว.....	143
ตาราง 14 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สระ ัวะ.....	144
ตาราง 15 แสดงผลผลิพิจารณาความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้.....	146
ตาราง 16 แสดงค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	150
ตาราง 17 แสดงผลคะแนนทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	154

ตาราง 18 แสดงผลคะแนนทดสอบหลังเรียนกับคะแนนร้อยละโดยการจัดการเรียนรู้ตาม
แนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
..... 157

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพ 2 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (1)	159
ภาพ 3 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (2)	159
ภาพ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (3)	160
ภาพ 5 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (4)	160

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้คนในชาติสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมถึงนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ซึ่งภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37) ทักษะพื้นฐานทางภาษาไทยจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ศาสตร์วิชาอื่น ๆ ผู้มีทักษะภาษาไทยดีจะสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และแสวงหาความรู้ในการศึกษาวิชาสาขาต่าง ๆ ได้ ซึ่งการมีทักษะภาษาไทยที่ดีนั้นควรเริ่มจากการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาหรือในระยะเวลาวัยเด็กตอนกลาง (ช่วงอายุ 6-12 ปี โดยประมาณ) เพราะเป็นระยะเวลาที่เป็นการ “วางรากฐานทางการศึกษา” ด้านความรู้พื้นฐานทางด้านภาษา ทั้งทางด้านการอ่าน การเขียน จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับเด็กในการเริ่มเล่าเรียนการอ่าน การเขียนอย่างจริงจัง ในกระบวนการรู้ความคิดที่จะเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549, หน้า 270-271) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการตามขั้นตอนประจำวัยของฮาวิกเฮิสท์ ที่ได้กล่าวถึงลักษณะพัฒนาการที่พึงมีของวัยเด็กตอนกลางว่าควรมีพัฒนาการด้านการอ่าน การเขียน ร่วมด้วย (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549, หน้า 45) ดังนั้นการศึกษาในระดับนี้เป็นการศึกษาภาคบังคับที่จะวางพื้นฐานที่สำคัญเกี่ยวกับทักษะภาษาไทยให้กับผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาไทย ดังนั้นการจัดการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้สอนต้องเอาใจใส่ต่อผู้เรียนทุกคน และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานทางภาษาไทยที่สำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนา และฝึกฝน เทียมใจ พิมพ่วงค์ (2561, หน้า 1) ได้พูดถึงความสำคัญของการอ่านว่าเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ การแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้เรียนรู้อย่างยั่งยืนตลอดชีวิต ทักษะการอ่านจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านกาฟังและการพูดเป็นอย่างดีแล้ว ซึ่ง

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เด็กจะต้องรู้จักสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรไทย คือพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์เพื่อนำมาประสมแล้วสามารถเปล่งเสียงคำ ๆ นั้น และเข้าใจความหมายของคำ โดยโยงประสบการณ์ของตนเข้ามาช่วยเสริมให้เข้าใจยิ่งขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ที่ครูจะต้องสอนให้แก่เด็ก ต้องใช้วิธีสอนหลากหลายวิธีผสมผสานกันตามความสามารถของเด็กแต่ละวัย และพิจารณาถึงความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม การอ่านเป็นทักษะที่ครูจะต้องฝึกฝนให้เด็กจนเกิดความชำนาญ และฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ การสอนให้อ่านออกมามีหลายวิธี ครูไม่ควรยึดวิธีใดวิธีหนึ่ง ควรผสมหลายวิธีจนสามารถทำให้เด็กอ่านออกเป็นคำและรู้ความหมายของคำ (สถาบันภาษาไทย, 2559, หน้า 12)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่ทุกคนพึงมีเพื่อช่วยในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพที่ดีมากขึ้น แต่ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกหรืออ่านหนังสือไม่ได้ของนักเรียนยังคงเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องมายาวนานในระบบการศึกษาของไทย จากผลสำรวจการประเมินการอ่านออกเขียนได้ในปี พ.ศ. 2558 – 2559 พบว่านักเรียนในระดับประถมศึกษา ยังมีนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่รู้เรื่อง และเขียนไม่ได้อยู่ เป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ และในปี พ.ศ. 2560 สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ดำเนินโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment) หรือ PISA เพื่อประเมินความรู้และทักษะของนักเรียนในด้านการอ่าน ผลการประเมินพบว่า คะแนนเฉลี่ยการอ่านของนักเรียนไทย คือ 409 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD และเมื่อพิจารณาแนวโน้มการอ่านของนักเรียนไทย พบว่ามีคะแนนลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2553 และ 2556 และมีคะแนนใกล้เคียงกันกับปี พ.ศ. 2546 และ 2549 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เด็กไทยมีปัญหาการอ่านจำนวนมากและเป็นปัญหาอย่างยาวนาน แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยต้องพัฒนาการศึกษาอย่างเร่งด่วน (นพรดา คำชื่นวงศ์, 2562, ออนไลน์)

นอกจากนี้กรมลด รอดคล้าย (ทีมข่าวเฉพาะกิจ, 2559, ออนไลน์) เลขาธิการสภาการศึกษาอธิบายถึงเหตุผลที่นักเรียนไทยอ่านออกเขียนได้ลดลง สาเหตุหลักคือการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย ในช่วงระดับประถมศึกษา จากการสอนแบบแจกลูกสะกดคำมาเป็นการสอนแบบอ่านเป็นคำๆ ซึ่งการสอนแบบแจกลูกสะกดคำจะสอนให้นักเรียนรู้จักการสะกดคำ และมีทักษะการผสมผสานคำได้หลากหลาย หากนักเรียนมีทักษะการสะกดคำเป็นพื้นฐานแล้ว จะทำให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ง่ายขึ้น ส่วนรูปแบบใหม่นั้นเป็นการสอนแบบอ่านเป็นคำ โดยวิธีการสอนจะไม่สอนให้นักเรียนสะกดคำ แต่จะเน้นให้นักเรียนอ่านเป็นคำ ๆ นักเรียนจะสามารถอ่านคำที่เคยฝึกอ่านได้ทันทีโดยไม่ต้องสะกด แต่ข้อเสียของการสอนอ่านเป็นคำ ๆ คือ ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่มี

วรรณยุกต์ ฉะนั้นหากเปลี่ยนวรรณยุกต์ ความหมายจะเปลี่ยน เมื่อเจอคำที่เขียนใกล้เคียงกันกับคำที่นักเรียนเคยอ่าน นักเรียนจะเกิดความสับสนว่าอ่านว่าอย่างไร รวมถึงภาษาไทยเป็นภาษาที่เมื่ออยู่ในรูปประโยค ตัวอักษรจะติดกัน ไม่ได้อยู่ในรูปแบบคำ เหมือนเช่นภาษาอังกฤษ ฉะนั้น การที่นักเรียนไม่มีทักษะการสะกดคำ หากเจอประโยคยาว ตัวอักษรติดกัน นักเรียนจะสับสนและอ่านได้ช้ากว่าเดิม

ขณะที่เฉลิมลาภ ทองอาจ (2558, หน้า 60-61, 72) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เยาวชนส่วนหนึ่งอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ คือ เกิดจากการที่นักวิชาการหรือครูไม่เข้าใจระบบและโครงสร้างของคำในภาษาไทย ทำให้จัดการเรียนการสอนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์อย่างไม่เป็นระบบ คือ ไม่เรียงลำดับการสอนคำจากง่ายไปหายาก จากคำที่มีโครงสร้างพื้นฐานไม่ซับซ้อน (พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ) ไปสู่คำที่มีโครงสร้างซับซ้อนมากกว่า (พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ-วรรณยุกต์ พยัญชนะต้นคู่-สระ พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ-พยัญชนะสะกด พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ-พยัญชนะสะกด-วรรณยุกต์ พยัญชนะต้นคู่-สระ-วรรณยุกต์ พยัญชนะต้นคู่-สระ-พยัญชนะสะกด พยัญชนะต้นคู่-สระ-พยัญชนะสะกด-วรรณยุกต์) ผลที่ตามมาคือนักเรียนฝึกรอ่านและเขียนสะกดคำอย่างไม่เป็นระบบ ไม่เป็นขั้นตอน สอนอ่านคำหลายลักษณะผสมกันโดยไม่เรียงไปตามลำดับความยากง่าย

นอกจากนี้ผลการวิจัยปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างดาวของรุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี พบว่าข้อผิดพลาดในการอ่านและเขียนพยัญชนะไทยนั้น นักเรียนมีการสับสนเสียงอักษรสูง-อักษรต่ำ การสับสนพยัญชนะเสียงเดียวกันแต่ต่างรูปกัน การสับสนพยัญชนะที่มีรูปคล้ายกัน ไม่มีความแม่นยำในการออกเสียงหรือเคยชินกับการออกเสียงผิด ๆ ส่วนข้อผิดพลาดในการอ่านและเขียนสระไทยนั้นมักพบการสับสนระหว่างเสียงสั้น-เสียงยาว ความสับสนเสียงที่มีรูปคล้ายกัน และสระที่เป็นปัญหาในการเขียนซึ่งส่งผลต่อการอ่าน คือสระประสม เนื่องจากรูปสระประสมมีส่วนประกอบของรูปสระหลายส่วน (รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี, 2561, หน้า 113)

สาเหตุของปัญหาการอ่านหนังสือไม่ได้ของนักเรียนดังกล่าวสอดคล้องกับปัญหาที่ผู้วิจัยประสบในการสอนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋านในปีการศึกษา 2563 ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักเรียนมีปัญหาการอ่านหนังสือไม่ได้ ทำให้ไม่สามารถอ่านประโยค อ่านข้อความตลอดจนถึงอ่านจับใจความหรืออ่านโจทย์ต่าง ๆ ได้ จากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 นั้น พบว่าด้านการอ่านรู้เรื่อง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.66 ส่วนด้านการอ่านออกเสียงมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.12 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, หน้า 1) ในขณะที่ปีการศึกษา 2563 นั้นพบว่าด้านการอ่านรู้เรื่องมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.78 ส่วนด้านการอ่านออกเสียงมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ

58.34 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, หน้า 1) แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น แต่ยังไม่ถึงตามเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งเป้าหมายเอาไว้ที่ร้อยละ 80 จากการสังเกตการทดสอบอ่านคำและอ่านเรื่องในแบบทดสอบของนักเรียนนั้น พบว่านักเรียนมักจำรูปและเสียงของสระไม่ได้ หรือมีความสับสนเกี่ยวกับรูปและเสียงสระ โดยเฉพาะสระประสม ทำให้นักเรียนอ่านคำได้ไม่ถูกต้อง และอ่านหนังสือได้ไม่คล่อง ทำให้นักเรียนอ่านคำเพื่อเข้าใจความหมายไม่ได้ หรือส่งผลให้เข้าใจความหมายของคำคลาดเคลื่อนเนื่องจากอ่านคำผิด จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านข้อสอบในส่วนที่ต้องใช้ทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นไปอย่างการอ่านจับใจความได้ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถทำแบบทดสอบได้

วิธีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตั้งแต่ระดับพื้นฐานนั้นมีหลากหลายวิธี วิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นเป็นกลยุทธ์การสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้เสียงของภาษา เสียงของภาษาสอดคล้องกับตัวอักษรอย่างไร และจะนำความรู้เรื่องนี้มาใช้ในการถอดรหัสคำอย่างไร วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยการเรียนรู้เสียงของภาษาและนำความรู้เรื่องนี้ไปใช้ในการถอดรหัส (Jones & Deterding, 2007, p. 1-4) เป็นวิธีสำคัญในการฝึกฝนกลไกการอ่านให้เชี่ยวชาญ (William, 2006, p. 1) และเป็น การแสดงความสัมพันธ์ในการถอดรหัส การเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การอ่านเขียนสะกดคำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหาการอ่านได้หลากหลาย อันเป็นพื้นฐาน การเรียนภาษาที่สำคัญและนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านขั้นสูง (รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดารง ไชยศรี, 2561, หน้า 9) วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงคำของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะเป็นการสอนอ่านคำตั้งแต่ ระดับพื้นฐานที่สุด คือการทำความรู้จักเสียงตัวอักษรแล้วจึงต่อยอดเป็นการประสมเป็นคำต่าง ๆ

นอกจากการมีกระบวนการสอนที่เป็นวิธีสอนอ่านแล้ว สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ช่วย สนับสนุน การจัดการ กระบวนการ เรียนรู้ให้ ผู้เรียน เกิด การ เรียนรู้ อย่าง มี ประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37) แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและ เสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนให้มีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง และ ผู้เรียน เรียนรู้ จาก การกระทำจริง จึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนดียิ่งขึ้น เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อ ทักษะคิดและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี (ชนิษฐา แสงภักดี, 2540 อ้างใน สมพงษ์ ศรีพชาติ, 2553, หน้า 5) ซึ่งสอดคล้องกับที่รัชนี ศรีไพรวรรณ ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่าทำให้เข้าใจ บทเรียนดีขึ้น เป็นเครื่องมือทบทวนความรู้ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน (สุวัฒน์ สันติเดชา (2551, หน้า 51)

ข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าปัญหาการอ่านคำไม่ได้ เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเนื่องจากส่งผลกระทบต่อทักษะทางด้านเดียวกันที่ระดับสูงขึ้นไป และยังส่งผลกระทบต่อทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในด้านอื่น ๆ อีกด้วย การแก้ไขสาเหตุของปัญหานี้ควรเป็นการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักเสียงตัวอักษรที่ต้องอ่าน สามารถประสมเป็นคำ และอ่านออกมาได้ และมีกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงเรื่องการประสมคำในคำที่พบเห็นใหม่ ๆ ได้ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้หลากหลาย มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และใช้สื่อการเรียนรู้อื่นๆ จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียน และได้ฝึกฝนซ้ำ ๆ เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจึงจะสามารถอ่านคำได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและพัฒนาต่อยอดการอ่านในระดับที่สูง ๆ ขึ้นไปได้ จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ได้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่दान สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่दान สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1

ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการอ่านคำ ซึ่งปรากฏในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย

1. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อ	2 ชั่วโมง
2. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอื้อะ	2 ชั่วโมง
3. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย	2 ชั่วโมง
4. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอียะ	2 ชั่วโมง
5. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว	2 ชั่วโมง
6. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัวะ	2 ชั่วโมง

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 3 สัปดาห์ โดยสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 2 ชั่วโมง ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์มาจากแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์ โดยนำแบบฝึกการอ่านมาใช้ร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในงานวิจัยนี้ได้มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ

ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง

ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง

ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ

ขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ

2. การอ่านคำ หมายถึง การอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นประสมด้วยสระประสม ได้แก่ สระเอื้อะ สระเอื้ออ สระเอื้อยะ สระเอื้อย สระอัวะ และสระอิว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่दान

3. ความสามารถการอ่านคำ หมายถึง คะแนนจากความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ จากการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่दान ซึ่งวัดจากคะแนนที่ได้ในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำ เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

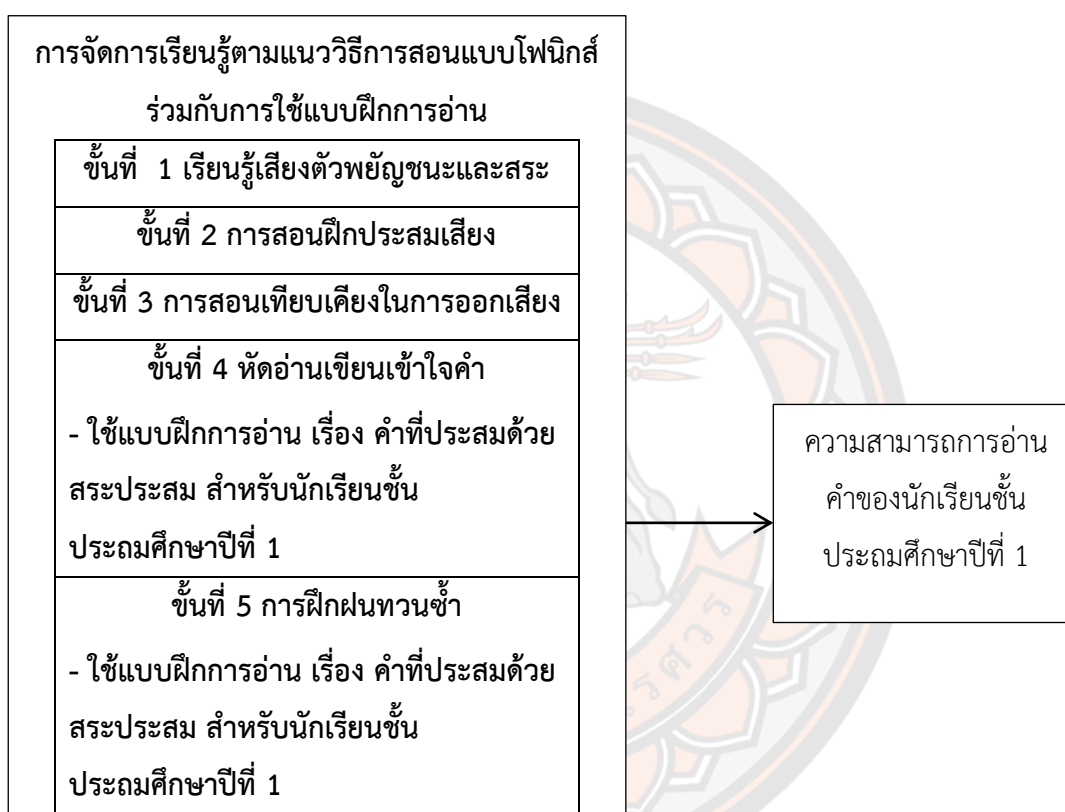
สมมุติฐานของการวิจัย

1. การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ได้คะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้บูรณาการทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้นผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยเขียนแสดงแผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังมีสาระเนื้อหาตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. แบบฝึก และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น มีจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรเป็นจุดสูงสุด ที่จะต้องสนองหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้กำหนดสิ่งที่ต้องเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37-38)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่น ปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สกกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่ง คำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจได้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางสาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ 2. บอกความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	8. มีมารยาท ในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

2. การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ มีกระบวนการที่ซับซ้อนที่ต้องผ่านการเรียนรู้จึงจะเกิดทักษะ ได้มีการให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านที่หลากหลายดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, หน้า 8) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เด็กจะต้องรู้จักสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรไทย คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อนำมาประสมแล้วสามารถแปลงเสียงคำ ๆ นั้นได้ และเข้าใจความหมายของคำ การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูต้องสอนให้แก่เด็ก การสอนไม่มีสูตรสำเร็จ ต้องใช้วิธีสอนที่หลากหลายวิธีผสมผสานกันตามความสามารถของเด็กแต่ละวัย และพิจารณาถึงความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม

จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์ (ออนไลน์) ได้สรุปความหมายเกี่ยวกับการอ่านว่าเป็นความเข้าใจหรือรับรู้สัญลักษณ์ (ตัวหนังสือหรือตัวอักษร) ที่ตีพิมพ์หรือเขียนขึ้นมา มิใช่เพียงการออกเสียงตามตัวอักษรอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด ซึ่ง

ความคิดนั้นได้มาจากผู้อ่านระลึกถึงความหมายจากประสบการณ์เดิมที่สะสมไว้ การอ่านเป็นความสามารถที่มีได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เกิดจากการเรียนรู้และฝึกฝน

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548, หน้า 18) ได้กล่าวว่าการอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากขึ้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

ดุขฎี มัชฌิมภาโร (2557, หน้า 3) ได้กล่าวว่าการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านรับรู้อารมณ์จากความหมายจากสัญลักษณ์ ตัวอักษร หรือ คำในภาษา ซึ่งผู้อ่านจะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เริ่มจากการใช้สายตามองดู หรือเคลื่อนสายตาไปตามสัญลักษณ์ ตัวอักษร หรือคำต่างๆ ไปพร้อมกับ การตีความหรือถอดรหัสสิ่งที่อ่านมาเป็นความหมายของข้อความที่อ่าน

วนิดา พรหมเขต (2559, หน้า 4) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่าน หมายถึง การทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ใด ๆ ซึ่งเป็นได้ทั้งวจนภาษา และอวจนภาษา ที่ต้องใช้ความคิดในการพิจารณาเพื่อให้ได้เนื้อหาสาระที่ถูกต้อง

จากข้างต้นสรุปได้ว่าการอ่าน คือ กระบวนการที่นักเรียนรับรู้อารมณ์ผ่านสัญลักษณ์ทางภาษา คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่นำมาประสมกันแล้วเกิดเป็นคำ และเข้าใจความหมาย ซึ่ง การอ่านต้องเกิดจากการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีความหลากหลายของข้อมูลและมีการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลข่าวสารรอบตัวอยู่ตลอดเวลา ซึ่งล้วนเป็นข้อมูลที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

ดุขฎี มัชฌิมภาโร (2557, หน้า 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาเล่าเรียน เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิดและวิจารณ์ญาณ ช่วยไปพัฒนาอาชีพการงานให้ประสบความสำเร็จ ช่วยตอบสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคล เช่น ช่วยให้มีมั่นคง ปลอดภัย เป็นที่ยอมรับของสังคม มีเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นต้น นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้การใช้เวลาว่างเกิดประโยชน์และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นเหมือนสิ่งที่จะช่วยเชื่อมโยงให้เกิดความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา และสามารถประกอบกิจการงานต่าง ๆ ร่วมกันได้

เทียมใจ พิมพ์วงศ์ (2561) ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ การแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาหาความรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้เรียนรู้อย่างยั่งยืนตลอดชีวิต ทักษะการอ่านจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านการฟังและการพูดเป็นอย่างดีแล้ว โดยมีขั้นตอนจากเรียนรู้สิ่งที่ยาก ๆ ก่อน ต้องอาศัยการฟังและการดู และการฝึกอ่านจากคำพื้นฐานง่าย ๆ ด้วยตัวเอง โดย

ผ่านกระบวนการที่หลากหลายวิธีเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดอ่าน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวร และยั่งยืน เข้าใจหลักการอ่าน ได้เป็นอย่างดี การอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ จะสร้างปัญหาให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการอ่านและการเขียนที่ผิดวิธี เป็นปัญหาที่สำคัญที่ผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง จำเป็นต้องดำเนินการป้องกันและแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความสามารถและปัญหาของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพได้เต็มความสามารถ หรือทำให้เกิดความลำบากหรือยุ่งยากในการอ่านและการเขียน

ศิวกานต์ ปทุมสูติ (2556, หน้า 58-59) ได้กล่าวถึงการวางรากฐานการอ่านออกเขียนได้ที่ ชั้น ป.1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านว่า การวางรากฐานอ่านออกเขียนได้ที่ ชั้น ป.1 เป็นชั้นที่สำคัญที่สุด เพราะว่าถ้าชั้น ป.1 พลัด ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก็จะเป็นปัญหาเรื้อรังติดตัวเด็กขึ้นไปทุกระดับชั้น ครูชั้น ป.2 และชั้นอื่นๆ ที่รับช่วงต่อ ต่างก็จะมุ่งสอนแต่เฉพาะเนื้อหา ระดับชั้นของตน เด็กที่มีรากฐานทักษะการอ่านการเขียนอ่อน ก็จะต้องอยู่ในภาวะมีติดบอด เรียนไม่รู้เรื่อง สละสลวยความเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น ทำให้การเรียนวิชาอื่น ๆ ตกต่ำไปด้วย ทั้งนี้ก็ เพราะว่าการอ่านออกเขียนได้เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดที่จะเรียนรู้วิชาต่างๆ หากอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เส้นทาง การเรียนรู้ก็เต็มไปด้วยอุปสรรคขวากหนาม ในที่สุดเมื่อขึ้นไปเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นไปโดยที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ก็อาจจะกลายเป็นเด็กเกเร หันเหพฤติกรรมไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ได้ง่าย ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่ครู ป.1 มีส่วนสำคัญเป็นต้นเหตุ รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อ ความรับผิดชอบกับเรื่องนี้อีกคนหนึ่งก็คือผู้บริหารสถานศึกษา ที่อาจบกพร่องในการบริหารจัดการ หรือปล่อยปละละเลยให้การเรียนการสอนในระดับชั้น ป.1 กลายเป็นต้นตอของปัญหาดังกล่าว ดังนั้นเพื่อให้การแก้ปัญหาเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดวางตัวครู ป.1 และการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้น ป.1 ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ แสวงหาข้อมูล เพื่อให้เด็กเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ช่วยพัฒนาและเพิ่มพูน ประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และวิจารณญาณ หากนักเรียนอ่านไม่ได้จะกลายเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องขึ้นไปในชั้นที่ระดับสูงขึ้นไปและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียน เป็นอุปสรรคในการต่อยอดในการทำงานและการประกอบอาชีพ นอกจากนี้การอ่านยังให้ความเพลิดเพลินและตอบสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคล ดังนั้นปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก จึงเป็นหนึ่งในปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยต้องเกิดจากการร่วมมือกันของทั้งครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครองนักเรียน

สาเหตุที่ทำให้อ่านไม่ออก

การที่นักเรียนอ่านหนังสือไม่ได้ อาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย บุคลากรทางการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาการอ่านหนังสือไม่ได้ ดังนี้

กมล รอดคล้าย (2559, ออนไลน์) เลขาธิการสภาการศึกษา อธิบายถึงเหตุผลที่นักเรียนไทยอ่านออกเขียนได้ลดลง สาเหตุหลักคือกระทรวงศึกษาธิการได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนวิชาภาษาไทย ในช่วงระดับประถมศึกษา จากการสอนแบบแจกลูกสะกดคำมาเป็นการสอนแบบอ่านเป็นคำๆ แทน ซึ่งรูปแบบการสอน 2 รูปแบบ จะมีความต่างกัน คือ รูปแบบที่ 1 เป็นการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ เช่น กา สะกดว่า กอ - อา - กา , ไป สะกดว่า ปอ - ไอ - ไป เป็นต้น วิธีนี้เป็นการสอนแบบเดิมที่ใช้กันมาตั้งแต่ในอดีต โดยจะสอนให้ผู้เรียนรู้จักการสะกดคำ และมีทักษะการผสมผสานคำได้หลากหลาย เมื่อผู้เรียนมีทักษะการสะกดคำเป็นพื้นฐานแล้ว จะทำให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ง่ายขึ้น ส่วนรูปแบบที่ 2 นั้นเป็นการสอนแบบอ่านเป็นคำ เป็นรูปแบบการสอนที่ทางกระทรวงศึกษาธิการปรับเปลี่ยนมาใช้ในการสอนผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาในระยะหลัง โดยวิธีการสอน จะไม่สอนให้ผู้เรียนสะกดคำ แต่จะเน้นให้ผู้เรียนอ่านเป็นคำๆ แทน เช่น พ่อ แม่ กิน นอน นั่ง เดิน เป็นต้น เพราะฉะนั้นเมื่อเด็กเจอคำศัพท์เหล่านี้ จะสามารถอ่านได้ทันที โดยไม่ต้องสะกด ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศก็ใช้วิธีการสอนอ่านลักษณะนี้ แต่ข้อเสียของการสอนอ่านเป็นคำๆ คือ ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์ ฉะนั้นหากเปลี่ยนวรรณยุกต์ ความหมายจะเปลี่ยนทันที เช่น เมื่อเด็กเจอ คำว่า "ข้าว" ผู้เรียนสามารถอ่านได้และรู้ความหมาย แต่เมื่อเจอ คำที่เขียนใกล้เคียงกัน เช่น "ข่าว" หรือ "ขาว" ผู้เรียนจะเกิดความสับสนว่าควรอ่านอย่างไร ซึ่งแตกต่างจากภาษาอังกฤษ ที่แม้จะอ่านต่างกัน แต่ความหมายยังคงเดิม รวมถึงภาษาไทยเป็นภาษาที่เมื่ออยู่ในรูปประโยค ตัวอักษรจะติดกัน ไม่ได้อยู่ในรูปแบบคำ เหมือนเช่นภาษาอังกฤษ ฉะนั้น การที่ผู้เรียนไม่มีทักษะการสะกดคำ หากเจอประโยคยาว ตัวอักษรติดกัน ผู้เรียนจะเริ่มสับสนและอ่านได้ช้ากว่าเดิม ดังนั้น ภาษาไทยที่เป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ จึงไม่สามารถใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำๆ เหมือนกับหลาย ๆ ภาษาในโลกได้

ศิวกานต์ ปทุมสูติ (2556, หน้า 17-21) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนว่ามีสาเหตุมาจาก 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาจากครู

- ครูให้เวลากับการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนไม่เพียงพอ อาจเนื่องจากครูมีงานมาก สอนน้อย หรือให้ความสำคัญกับกิจกรรมอื่นเกินจำเป็น

- ครูสอนผิดวิธีการเรียนรู้ของวิชาภาษาไทย หรือผิดขั้นตอนกระบวนการ หรือถูกบ้างผิดบ้างโดยรวม ๆ ทำให้การเรียนการสอนไม่ทำให้เกิดทักษะการอ่าน การเขียนที่พึงประสงค์

- ครูขาดการวิเคราะห์บทพจนการจััดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง ปล่อยปัญหาสะสมจนเกินแก้ไข

- ครูมีความอ่อนด้อยในตนเอง เช่น มีองค์ความรู้ไม่ดีพอ พูดและอ่านคำภาษาไทยไม่ชัด ไม่ไฝ่หาความรู้ ไม่เอาจริงเอาจังในการสอน

- ครูไม่มีความสุขในการสอน ขาดแรงจูงใจ กำลังใจ และการส่งเสริมที่ดีจากผู้บริหารในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

- ครูมีปัญหาส่วนตัว จนปัญหาส่วนตัวนั้นส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการสอนและการทำหน้าที่ครู

2. ปัญหาจากเด็ก มักเป็นปัจจัยแฝงในสภาพวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง

- เด็กสมาธิสั้น
- เด็กมีปัญหาครอบครัว ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเด็กทั้งทางด้านอารมณ์จิตใจ และสติปัญญา

3. ปัญหาจากผู้บริหาร

- ผู้บริหารไม่เข้าใจองค์รวมของปัญหาทั้งที่เกิดจากครูและเด็ก ทำให้ไม่สามารถกำหนดยุทธวิธีในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพได้

- ทำงานแบบสร้างภาพมากกว่าสร้างผล ไม่ใส่ใจผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจริงกับนักเรียน

- ผู้บริหารจัดวางตัวครูอนุบาลและครูป.1ไม่เหมาะสม ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนในช่วงเตรียมพื้นฐานทักษะภาษาของชั้นอนุบาล และการสอนอ่านเขียนของชั้นป.1 ไม่สมบูรณ์ นักเรียนชั้นอนุบาลบกพร่องทักษะทางภาษา ไม่มีความพร้อมเพียงพอสำหรับการเรียนรู้และฝึกทักษะต่อเนื่องในชั้น ป.1

- ผู้บริหารไม่รักการอ่าน ส่งผลให้ไม่มีการบริหารจัดการที่รู้เท่าทันสภาพปัญหาอย่างรอบด้าน

- ผู้บริหารขาดคุณธรรม

4. ปัญหาจากหลักสูตร นโยบาย และยุทธศาสตร์

มีการกำหนดปริมาณเนื้อหาสาระการเรียนรู้มากเกินไป ผู้กำหนดนโยบายขาดความเข้าใจในสภาพปัญหา ส่งผลให้ยุทธศาสตร์แห่งการบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพและไม่สอดคล้องกับปัญหา

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2558, หน้า 60-61, 72) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เยาวชนส่วนหนึ่งอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ คือ เกิดจากการที่นักวิชาการหรือครูไม่เข้าใจระบบและโครงสร้างของคำใน

ภาษาไทย ทำให้จัดการเรียนการสอนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์อย่างไม่เป็นระบบ คือ ไม่เรียงลำดับการสอนคำจากง่ายไปหายาก จากคำที่มีโครงสร้างพื้นฐานไม่ซับซ้อน (พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ) ไปสู่คำที่มีโครงสร้างซับซ้อนมากกว่า (พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ-วรรณยุกต์ พยัญชนะต้นคู่-สระ พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ-พยัญชนะสะกด พยัญชนะต้นเดี่ยว-สระ-พยัญชนะสะกด-วรรณยุกต์ พยัญชนะต้นคู่-สระ-วรรณยุกต์ พยัญชนะต้นคู่-สระ-พยัญชนะสะกด พยัญชนะต้นคู่-สระ-พยัญชนะสะกด-วรรณยุกต์) ผลที่ตามมาคือนักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำอย่างไม่เป็นระบบ ไม่เป็นขั้นตอน สอนอ่านคำหลายลักษณะผสมกันโดยไม่เรียงไปตามลำดับความยากง่าย

ผลการวิจัยปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าวของรุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี (2561, หน้า 113) พบว่าข้อผิดพลาดในการอ่านและเขียนภาษาไทย 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแทนที่ของเสียง (Substitution) ซึ่งพบการแทนที่ของเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเสียงพยัญชนะท้าย และการไม่ออกเสียงในเสียงที่ต้องการ (Omission) พบว่ามีการไม่ออกเสียงพยัญชนะท้าย ข้อผิดพลาดที่ผู้วิจัยพบในการอ่านเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียน คือ พบลักษณะการแทนที่ของเสียงด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น การสับสนเสียงอักษรสูง-อักษรต่ำ การสับสนพยัญชนะ ร-ล การสับสนพยัญชนะเสียงเดียวกันแต่ต่างรูปกัน การสับสนพยัญชนะที่มีรูปคล้ายกัน การสับสนพยัญชนะที่มีลักษณะทางสัทศาสตร์คล้ายกัน และไม่มีคำแนะนำในการออกเสียงหรือเคยชินกับการออกเสียงผิด ๆ ส่วนข้อผิดพลาดในการอ่านและเขียนสระไทยนั้นมักพบการสับสนระหว่างเสียงสั้น-เสียงยาว ความสับสนเสียงที่มีรูปคล้ายกัน และสระที่เป็นปัญหาในการเขียนซึ่งส่งผลกระทบต่ออ่าน คือสระประสม เนื่องจากรูปสระประสมมีส่วนประกอบของรูปสระหลายส่วน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สาเหตุของการอ่านไม่ออกของนักเรียนไทยนั้นมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย กล่าวคือ ครูสอนอ่านคำด้วยวิธีการที่ไม่เป็นระบบ สอนโดยไม่เรียงลำดับการสอนคำจากง่ายไปหายาก จากคำที่มีโครงสร้างพื้นฐานไม่ซับซ้อน ไปสู่คำที่มีโครงสร้างซับซ้อน และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนภาษาไทยจากการอ่านสะกดคำที่เป็นการเน้นให้นักเรียนต้องรู้จักสัญลักษณ์ทางภาษา (พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์) อ่านคำจากการประสมกันของเสียงสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการผสมผสานคำได้อย่างหลากหลายแม้ไม่เคยเห็นหรืออ่านคำคำนั้นมาก่อน มาเป็นการฝึกอ่านเป็นคำ ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติทางภาษาของภาษาไทย ที่มีเสียงวรรณยุกต์ และมีการจัดวางประโยคแบบคำเรียงติดกัน ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านคำที่ไม่คุ้นเคย หรือคำที่เรียงติดกันได้ และนักเรียนเกิดความสับสนเกี่ยวกับรูปและเสียงของสระและพยัญชนะไทยที่มีรูปและเสียงที่คล้ายกัน หรือมีรูปประสมที่ประกอบด้วยรูปสระหลายส่วน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความสับสนและอ่านคำผิด

วิธีการสอนให้อ่านออก

วิธีการสอนให้อ่านออกนั้นมีแนวทางในการสอนที่หลากหลาย การเลือกนำไปใช้นั้นขึ้นอยู่กับบริบทของตัวผู้สอน โดยต้องคำนึงถึงบริบทและความพร้อมของผู้เรียน

สถาบันภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ (2559, หน้า 9-12) ได้เสนอวิธีการสอนให้อ่านออกไว้ว่าการสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ครูไม่ควรยึดวิธีใดวิธีหนึ่ง ควรผสมผสานหลายวิธีจนสามารถทำให้เด็กอ่านออกเป็นคำและรู้ความหมายของคำ

1. สอนโดยวิธีประสมอักษร เป็นการสอนที่ใช้กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่แสดงถึงภูมิปัญญาการสอนอ่านแบบไทย ซึ่งทำให้เด็กอ่านหนังสือไทยได้แตกฉานวิธีหนึ่ง วิธีสอนแบบนี้เป็นการนำ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ มาประสมกัน แล้วฝึกอ่านแบบแจกลูก

การอ่านแบบแจกลูก เป็นการอ่านโดยยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก ยึดสระเป็นหลัก หรือ ยึดสระ และตัวสะกดเป็นหลัก

การอ่านแบบสะกดคำ เป็นการอ่านโดยสะกดคำ หรือออกเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ การันต์ที่ประกอบเป็นคำ

2. สอนด้วยการเดาคำจากภาพ หรือ การสอนอ่านจากภาพ เด็กเริ่มหัดอ่านจากรูปภาพก่อน แล้วจึงนำไปสู่การอ่านจากตัวอักษร รูปภาพจะเป็น สิ่งชี้แนะให้เด็กอ่านคำ นั้นได้

3. สอนอ่านจากรูปร่างของคำ เมื่อเด็กเห็นรูปร่างของคำ โดยส่วนรวมก็จะจำได้แล้วจะนำไปเปรียบเทียบกับคำที่เคยอ่านออกแล้วคำใดที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกันก็สามารถเดาและเทียบเสียงได้ว่า อ่านอย่างไร การสอนแบบนี้ครูต้องตีกรอบคำที่ทำให้เด็กสามารถมองเห็นรูปร่างคำ ได้อย่างชัดเจน เน้นการฝึกให้เด็กสังเกตรูปร่างของคำ

4. สอนด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม สำหรับเด็กมักจะใช้บริบทที่เป็นปริศนาคำทาย หากครูต้องการให้เด็กอ่านคำ ใดก็สร้างปริศนาคำทาย เมื่อเด็กทายคำได้ถูกต้องก็สามารถอ่านคำนั้นออก

5. สอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษา วิธีนี้เด็กจะรู้หลักเกณฑ์ของภาษาเพื่อการอ่านการเขียน เช่น อักษร 3 หมู่ สระเสียงเดียว สระเสียงประสม มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์การอ่านคำควบกล้ำ การอ่านอักษรนำ เป็นต้น วิธีนี้ต้องหาวิธีสอนที่หลากหลาย จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ ให้เด็กเรียนรู้หลักภาษาที่ง่ายๆ ด้วยวิธีง่ายๆ ที่ทำให้เด็กสนุกสนาน กิจกรรมที่เด็กชอบ เช่น เล่นนิทาน ร้องเพลง เล่นเกม เป็นต้น

6. สอนอ่านตามครู วิธีนี้เป็นการสอนที่ง่ายครูส่วนใหญ่ชอบมากถ้าครูไม่คิดพิจารณาให้ดีกว่า เมื่อใดควรสอน ด้วยวิธีนี้จะป็นอันตรายต่อเด็ก ครูจะใช้วิธีนี้ต่อเมื่อเป็นคำยาก คำ ที่มีตัวสะกดแปลกๆ หรือครูได้ใช้ วิธีอื่นแล้วเด็กยังอ่านไม่ได้

วิธีการสอนทั้ง 6 วิธีนี้ครูควรนำไปประยุกต์ใช้ให้ผสมผสานให้เหมาะสมแก่วัยของเด็ก จะทำให้เด็กอ่านออกอ่านเก่ง ต่อไปครูจึงสอนอ่าน วลีประโยค ข้อความ เรื่องราวสั้น ๆ และการฝึกการอ่านจับใจความในลำดับต่อไป

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2558, หน้า 62-71) ได้กล่าวว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ คือ การสอนอ่านและเขียนโดยให้นักเรียนอ่านแจกลูกอย่างเป็นระบบ โดยมีกระบวนการที่สังเคราะห์ได้จากแนวคิดของพระยาศรีสุนทรโวหารและสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ดังนี้

1. วางลำดับการสอนอ่านอย่างเป็นระบบ โดยสอนอ่านพยางค์หรือคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว ประสมสระและอยู่ในมาตราแม่ ก กา (ไม่มีตัวสะกด) ไปสู่การอ่านพยางค์หรือคำที่มีองค์ประกอบซับซ้อนขึ้น คืออ่านคำหรือพยางค์ที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว มีวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด ต่อมาจึงอ่านพยางค์หรือคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบหรืออักษรนำ ไม่มีตัวสะกด ไม่มีวรรณยุกต์ ขึ้นต่อมาอ่านพยางค์หรือคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว ไม่มีวรรณยุกต์ มีตัวสะกด แล้วจึงอ่านพยางค์หรือคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว มีวรรณยุกต์ มีตัวสะกด แล้วจึงต่อยอดไปสู่การฝึกอ่านพยางค์หรือคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรควบหรืออักษรนำ มีวรรณยุกต์และมีตัวสะกด

2. จดจำและฝึกอ่านเสียงสระเป็นอันดับแรกก่อน เพราะสระเป็นแกนกลางของพยางค์และคำ

3. สอนพยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว จนนักเรียนจำพยัญชนะได้ขึ้นใจ โดยไม่ควรสอนให้นักเรียนจำพยัญชนะทั้ง 44 ตัวในคราวเดียว แต่ควรสอนโดยแบ่งเป็นช่วงตอน

4. สอนอ่านแบบแจกลูกในเบื้องต้น สามารถดำเนินการฝึกอ่านได้ 2 ลักษณะ คือ 1) แบ่งพยัญชนะออกเป็นไตรยางศ์ (อักษร 3 หมู่) แล้วประสมพยัญชนะแต่ละหมู่กับสระทั้ง 28 ตัว เรียงไปตามลำดับ ซึ่งมีพยัญชนะต้นเป็นตัวตั้งต้นแล้วเปลี่ยนสระไปเรื่อย ๆ 2) ใช้สระเป็นตัวตั้งจากนั้นนำพยัญชนะมาประสมกับสระ โดยอาจเลือกเฉพาะบางพยางค์หรือบางคำที่มีความหมายมาให้ นักเรียนฝึกอ่าน

5. สอนอ่านให้เป็นชุดของคำ สร้างกลุ่มคำหรือประโยคอย่างง่าย ๆ ขนาดประมาณ 2-3 คำ ที่ส่วนใหญ่ใช้สระเดียวกัน สำหรับให้นักเรียนฝึกอ่าน เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงสระในคำเหล่านั้น เช่น ขากา มีสี รูป เป็นต้น จากนั้นเริ่มสร้างกลุ่มคำหรือประโยคที่นำคำที่แจกลแล้วมาผสมกัน เช่น กาดึง อามาดู เป็นต้น แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านชุดคำเหล่านี้ ซึ่งเป็นคำในมาตราแม่ ก กา (ไม่มีตัวสะกด) จนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว

6. แบ่งพยัญชนะออกเป็นไตรยางศ์หรืออักษร 3 หมู่ จากนั้นจึงฝึกอ่านแจกลูกของคำ จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านคำเป็นชุด ๆ ซึ่งเปลี่ยนระดับเสียงวรรณยุกต์เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย

7. ฝึกอ่านชุดคำที่ผันวรรณยุกต์ โดยนำคำที่แจกรูปวรรณยุกต์แล้วมีความหมายมาสร้างเป็นประโยคหรือกลุ่มคำที่สื่อความได้ ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียน เช่น พ่อค้า ไม้เท้า เป็นต้น จากนั้นจึงให้นักเรียนฝึกอ่านกลุ่มคำหรือประโยคที่มีทั้งคำที่มีวรรณยุกต์และไม่มีวรรณยุกต์แต่ไม่มีตัวสะกด ซึ่งได้ฝึกอ่านมาก่อนหน้ามาผสมกันอีกครั้งหนึ่ง เช่น เราดูเขาขี่ม้าดำไฉ่ว เป็นต้น

8. ฝึกอ่านคำที่ประสมตัวสะกดในมาตราต่าง ๆ ทั้ง 8 มาตรา โดยสอนอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว ประสมกับสระและตัวสะกดในมาตราต่าง ๆ จากนั้นจึงสอนอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว ประสมกับสระและตัวสะกดที่มีรูปวรรณยุกต์ ด้วยการฝึกให้แจกดูวรรณยุกต์และทดลองอ่านออกเสียงเพื่อไล่ระดับเสียงคำที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

9. จัดหาบทอ่านเสริมในแต่ละช่วงของการเรียน ซึ่งเกิดจากการนำคำที่ได้ฝึกอ่านแจกดูในช่วงต่าง ๆ ไปแต่งเป็นกลุ่มคำ ประโยค หรือเรื่องราวอย่างง่าย ๆ

สรุปได้ว่าการสอนอ่านมีหลากหลายวิธีทั้งการสอนอ่านแบบประสมอักษร (ต้องสอนอ่านอย่างเป็นระบบ โดยสอนอ่านพยางค์หรือคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว ประสมสระและอยู่ในมาตราแม่ ก กา (ไม่มีตัวสะกด) ไปสู่การอ่านพยางค์หรือคำที่มีองค์ประกอบซับซ้อนขึ้น) สอนอ่านด้วยการเดาคำจากภาพ สอนอ่านจากรูปร่างคำ สอนอ่านโดยการเดาคำจากบริบทคำ สอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษา สอนอ่านตามครู ควรใช้วิธีการที่หลากหลายและผสมผสานกัน เพราะวิธีการสอนแต่ละแบบจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ค่าและความหมายของคำได้แตกต่างกัน โดยต้องคำนึงถึงความพร้อมของวัยนักเรียนและความพร้อมของสภาพแวดล้อมของชั้นเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

มีการศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านคำ ทั้งการอ่านออกเสียงคำ การอ่านสะกดคำไว้อย่างหลากหลาย ผู้วิจัยได้ไปทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานวิจัยหัวข้อดังต่อไปนี้

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิด และแบบฝึกเสริมทักษะ มีจุดประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิด และแบบฝึกเสริมทักษะ 2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิด และแบบฝึกเสริมทักษะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ ที่มีสระประสม 2. แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนแผนผังความคิดสระประสม 3. แบบฝึกอ่านสะกดคำที่มี สระประสม 4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสม 5. แบบสอบถาม ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิด และ

แบบฝึกเสริมทักษะ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิด และแบบฝึกเสริมทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

พิชา พลมาตย์ ปพิชญา พรหมกันธา และพัทธนันท์ พาป้อ (2562) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงโดยแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่1 จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.06/89.84 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนั้นพบว่าการพัฒนาการอ่านมักจะต้องใช้วิธีการสอนควบคู่กับสื่อการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เกิดการทวนซ้ำเกี่ยวกับทักษะการอ่าน เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องมีการฝึกทำซ้ำ ๆ จึงจะเกิดความคล่องแคล่วและชำนาญ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาแบบฝึก และแนวทางในการพัฒนาการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อการค้นคว้าอิสระของผู้วิจัย แล้วนำมาปรับใช้ในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการค้นคว้าอิสระของผู้วิจัยได้

3. การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์

ความหมายของโฟนิกส์

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของโฟนิกส์ไว้ในหลากหลายรูปแบบ ดังต่อไปนี้

Lida M. Williams (2006, หน้า 1) ได้กล่าวถึงโฟนิกส์ว่าเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์เป็นหนึ่งในสิ่งสำคัญอันดับแรกในการเรียนรู้ที่จะอ่าน ความรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร และตำแหน่งของตัวอักษรที่มีผลต่อเสียง เป็นวิธีสำคัญในการฝึกฝนกลไกการอ่านให้เชี่ยวชาญ และช่วยให้เด็กๆ กลายเป็นผู้อ่านที่พึ่งตนเองได้

UK. Department of Education (2004 อ้างใน ก๊กอ พิสุทธิ์และคณะ. 2561, หน้า 16) ได้กล่าวถึงโฟนิคส์ว่าเป็นระบบเสียงของตัวอักษรในภาษาซึ่งแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะของตัวเอง การอ่านออกเสียงผู้เรียนจะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้น ๆ การออกเสียงมีกฎเกณฑ์ทางภาษาบ่งบอกชัดเจนว่าตัวอักษรแต่ละตัวจะมีเสียงใด และเมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป ตัวอักษรนั้น ๆ จะมีเสียงใด

Brahmanand (2006 อ้างใน ก๊กอ พิสุทธิ์และคณะ. 2561, หน้า 16) กล่าวถึงโฟนิคส์คือการเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ

Rose (2007 อ้างใน ก๊กอ พิสุทธิ์และคณะ. 2561, หน้า 16) กล่าวถึงโฟนิคส์ว่าเป็นการประยุกต์ใช้ศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่ว่าด้วยการศึกษารวมชาติของการออกเสียงและการเปล่งเสียงพูด อย่างเฉพาะเจาะจง และยังเป็นวิธีการสอนให้เกิดการอ่านและการเขียนจากการประยุกต์และปรับใช้ศาสตร์อย่างง่าย โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ทางภาษาศาสตร์ที่ซับซ้อน ตลอดจนเป็นวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการอ่านและการสะกดซึ่งเน้นความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และเสียงตั้งแต่เริ่มต้น เป็นแนวทางการสอนที่เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรอย่างมีระบบแบบแผนตลอดจนเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยงเสียงระหว่างตัวอักษรหลายตัวเข้าด้วยกันเพื่อออกเสียงเป็นคำศัพท์ ทั้งนี้ยังเป็นการสอนให้เข้าใจถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรอย่างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนและเป็นระบบในอีกแง่หนึ่งคือการสอนความสัมพันธ์ของเสียงและสัญลักษณ์ระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน

พงษ์ระพี เตชพาหพงษ์ (2556, หน้า 62) ได้กล่าวถึงแนวคิดของโฟนิคส์ว่าเป็นรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักตัวอักษรแทนหน่วยเสียง ในคำหนึ่งคำจะประกอบด้วยตัวอักษรในการสะกด เอาหน่วยเสียงนี้มาผสมกันออกเป็นคำ

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าโฟนิคส์เป็นรูปแบบการสอนอ่าน ที่เน้นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ตำแหน่งของตัวอักษรที่มีผลต่อเสียง การฝึกถ่ายโยงจากเสียงสู่ตัวอักษร และจากตัวอักษรสู่เสียงอย่างมีระบบแบบแผน ตลอดจนการผสมกันของเสียงตัวอักษรจนออกมาเป็นคำ

ความหมายของวิธีสอนแบบโฟนิคส์

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิคส์ไว้ดังนี้

Jones และ Deterding (2007, p. 1-4) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบโฟนิคส์ว่าเป็นกลยุทธ์การสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้เสียงของภาษาว่าเสียงของภาษาสอดคล้องกับตัวอักษรอย่างไร และจะนำความรู้เรื่องนี้มาใช้ในการถอดรหัสคำอย่างไร เช่น เมื่อนักเรียนเห็นคำว่า cat นักเรียนจะรู้ว่าคำ

ดังกล่าวประกอบด้วย เสียง /c/ /a/ /t/ และนักเรียนจะรู้ว่าคำนั้นอ่านอย่างไร เป็นต้น เป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน

เจษฎา กิตติสุนทร (2553 อ้างใน สุธีรา บุณนาค. 2559, หน้า 12) กล่าวว่า การสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการหนึ่งในการสอนอ่านและการสะกดคำ ในการสอนภาษาระดับเบื้องต้น โดยการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์ (อาจมีทั้งสีและรูปกำกับอยู่)

Janice Porter (2015, หน้า 18 อ้างใน รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดารง ไชยสร. 2561, หน้า 10) กล่าวถึง วิธีการสอนแบบโฟนิกส์หรือวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ว่าเป็นการเรียนรู้ว่าตัวอักษรใดใช้แทนเสียงใดซึ่งเป็นวิถีธรรมชาติ หากไม่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการเริ่มสอนอ่านแล้วจะทำให้การสะกดคำเป็นเรื่องยากส่งผลให้ไม่เข้าใจคำศัพท์รวมไปถึงขาดความเข้าใจในบทอ่าน

บิณยากร นวลสนิท (2563, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า โฟนิกส์ (Phonics) คือวิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว หรือการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร โดยผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ วิธีการเรียนแบบโฟนิกส์นี้ถือเป็นวิธีที่ดีและถูกต้องตามหลักการเรียนรู้ภาษา

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ คือ วิธีการสอนภาษาที่เป็น การสอนอ่านและสะกดคำที่เน้นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับรูปตัวอักษร การผสมเสียงของ ตัวอักษร การเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษรในคำได้

การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์

การสอนตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์นั้นมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ แตกต่างกันไปปรับใช้ของผู้สอนแต่ละคน

Fitzgerald, and Fitzgerald, (1967 อ้างใน สุธีรา บุณนาค, 2559, หน้า 13) ได้แนะนำ การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ไว้ดังต่อไปนี้

- 1) การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ควรเป็นไปตามระดับความต้องการของผู้เรียน
- 2) ส่วนสำคัญพื้นฐานสำหรับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ คือการที่ผู้เรียนเห็น คำศัพท์ที่มีความหมาย มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน และเริ่มอ่าน
- 3) การฟัง ควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรก เพื่อช่วยการจดจำคำศัพท์ ได้ดีและแยกความแตกต่างของเสียงได้อย่างชัดเจน
- 4) แนวทางของกระบวนการสอนในการวิเคราะห์คำ ต้องเริ่มจากส่วนซ้ายไปสู่ ขวา กล่าวคือต้องเริ่มจากเสียงต้น (พยัญชนะต้น) กลาง (สระ) และเสียงท้าย (ตัวสะกด) และรูป วรณยุกต์

5) ผู้เรียนอาจยังคงต้องใช้บริบทของคำ และตัวช่วยอื่น เช่น รูปภาพประกอบ ขณะที่เริ่มฝึกออกเสียง

6) การแทนที่อักษรของเสียงต้นในคำ (การสอนแบบแจกลูก) เป็นการสอนที่ส่งผลดี เช่น จากคำว่า แคน ผู้เรียนอาจ ค้นพบคำอื่น เช่น แตน, แทน, แदन, แขน ฯลฯ

7) ผู้เรียนจะต้องมีความกระตือรือร้นเมื่อพบว่าสามารถถอดรหัสคำใหม่ ๆ ได้

Lida M. Williams (1916, อ้างใน รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศร. 2561, หน้า 12) ได้กล่าวว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonic Method) เป็นการสอนอ่านที่เริ่มจากเสียงของตัวอักษร เป็นวิธีการสอนที่จำเป็นมากที่สุดสำหรับการเรียนรู้ด้านการอ่านเบื้องต้น โดยเฉพาะปีแรกของการเรียนอ่านเขียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์จะต้องประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การสอนวิเคราะห์เสียงจากคำ เช่น คำว่า cup นักเรียนจะต้องฝึกการออกเสียงซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งตามครู โดยที่ครูจะแสดงตัวอักษรและพูดเสียง /c/ นอกจากนี้ยังมีการยกตัวอย่างคำที่มีเสียง /c/ เช่น cake candy cane เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียง /c/ ได้

2) การสอนประสมเสียง เช่น คำว่า cab ครูจะเน้นเสียง /c/ จากนั้นครูสอนให้นักเรียนออกเสียง /a/ และ /b/ อย่างช้า ๆ และค่อย ๆ เร็วขึ้น จนได้เสียง /ab/ เมื่อรวมเสียง /c/ กับ /ab/ จะสามารถออกเป็นเสียง/cab/ได้

3) การเขียนและการสะกดคำ เมื่อมีการสอนออกเสียงควรจะมีการฝึกการเขียนไปด้วยกันเพื่อเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการกล่ามนี้อาจมีมัดเล็กอย่างเป็นระบบ โดยที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเสียงกับการเขียนคำหรือการเขียนสะกดด้วยเสียงนั่นเอง

4) การฝึกฝน เป็นวิธีการกระตุ้นการเรียนรู้อีกกระบวนการหนึ่งเป็นการฝึกฝนฝึกซ้ำจนจำได้ เช่น คำว่า little นักเรียนสามารถแยกเสียงพยัญชนะต้นได้ว่าเป็นเสียง /l/ คำว่า sheep เสียงพยัญชนะต้นคือเสียง /sh/ คำว่า very เสียงพยัญชนะต้นคือเสียง /v/ เป็นต้น

5) การผสมเสียงหรือการควบเสียง เป็นการฝึกการรวมเสียงของพยัญชนะต้น เช่น คำว่า bring มาจากเสียงพยัญชนะต้น /b/ และ /r/ ออกเสียงเป็น /br/ คำว่า flower มาจากเสียงพยัญชนะต้น /f/ และ /l/ ออกเสียงเป็น /fl/ เป็นต้น

Vacca et al (2003, อ้างใน รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศร. 2561, หน้า 12-13) ได้จำแนกขั้นตอนวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ดังนี้

1) การสอนวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic phonics instruction) ว่าเป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้และวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว นำไปสู่การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างมีระบบ เช่น ตัวอักษร b ในคำว่า bat อ่านออกเสียง /b/ เป็นการสอนที่เน้นการฝึกจากแบบฝึกในแบบเรียน

2) การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง (Analogic phonics instruction) เป็น การสอนที่ต่อยอดมาจากการสอนวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ และเทียบเคียงการออกเสียงกับคำที่รู้แล้ว เช่น cat , rat , hat มี /a/ และ /t/ เป็นหน่วยเสียงที่ เหมือนกัน วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จักและช่วยในการสะกดคำ

3) การสอนสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic phonics instruction) เป็น การสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว หลังจากนั้นจึงสอนการผสมเสียงกับตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ จุดมุ่งหมายของการสอนแบบนี้ คือ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเสียงของ ตัวอักษรแต่ละตัวและผสมเสียงจนสามารถที่จะออกเสียงคำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

4) การสอนอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary phonics instruction) เป็น การสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียงมา รวมกันและฝึกให้นักเรียนประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตน เน้นให้นักเรียนได้อ่านเนื้อหาที่ หลากหลาย เช่น บทกลอน เรื่องเล่า เป็นต้น ทั้งนี้การสอนอ่านออกเสียงจะใช้เวลาไม่เกินร้อยละ 25 ของเวลาในการสอนทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนประสบการณ์อ่านจริงกับบทอ่าน ที่มีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความสุขในการอ่านมากยิ่งขึ้น

บุญสม ทับสาย และคณะ (2560, หน้า 283) ได้นำการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบ สร้างคำ (Synthetic Phonics) ไปใช้ในการสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับรู้หน่วยเสียง (Recognizing Phonemes) เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดให้ ผู้เรียนฟังหน่วยเสียงของตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษร และออกเสียงหน่วยเสียงตามที่ได้ฟัง

ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Understanding Graphemes and Phonemes Relationships) เป็นขั้นที่ผู้สอนแสดงตัวอักษร หรือกลุ่มตัวอักษรของหน่วยเสียงและออกเสียง และให้ผู้เรียนออกเสียงพร้อมกับดูตัวอักษรหรือกลุ่ม ตัวอักษรนั้น

ขั้นที่ 3 การผสมหน่วยเสียง (Blending Phonemes) เป็นขั้นที่ผู้สอนออกเสียงและ สานิตการผสมหน่วยเสียงให้เป็นคำ และให้ผู้เรียนฝึกผสมหน่วยเสียงที่ได้ฟังให้เป็นคำ

ขั้นที่ 4 การทำความเข้าใจความหมายของคำ (Understanding Meaning of Word) เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้รูปภาพเพื่อสื่อความหมายของคำ โดยเน้นให้ผู้เรียนออกเสียงคำให้ถูกต้อง ก่อนแล้วบอกความหมายของคำจากภาพ

ขั้นที่ 5 การแยกหน่วยเสียงในคำ (Segmenting Phonemes in Word) เป็นขั้นที่ ผู้สอนสานิตการแยกหน่วยเสียงแต่ละเสียงที่อยู่ในคำ และให้ผู้เรียนฝึกแยกหน่วยเสียงที่อยู่ในคำ

ขั้นที่ 6 การฝึกสะกดคำ (Word Spelling Practice) เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการฝึกสะกดคำที่สนุกสนานและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และให้ผู้เรียนฝึกสะกดคำโดยทำกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล

ขั้นที่ 7 การเขียนคำตามคำบอก (Word Dictation) ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนฟังการออกเสียงคำ และให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำตามที่ได้ฟัง โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสะกดคำด้วยตนเอง มิใช่เป็นการประเมินผล

รุ่งอรุณ โรจน์รัตนาดำรง ไชยศร (2561, หน้า 12-13) ได้จำแนกขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการพัฒนาเครื่องมือแบบเรียนภาษาไทย ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวอักษร (Analytic Phonics) โดยครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังอย่างช้า ๆ และให้นักเรียนอ่านออกเสียงซ้ำตามครู ยกตัวอย่างเช่น ครูสอนนักเรียนอ่านออกเสียง /ก/ โดยยกตัวอย่างคำที่มีเสียง /ก/ เช่น ไก่ กา แกะ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียง /ก/ และจดจำเสียง /ก/ ได้ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้เชื่อมโยงเสียงและวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว สามารถอ่านออกเสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างมีระบบ

ขั้นที่ 2 ฝึกการสอนประสมเสียง (Synthetic Phonics) โดยครูอ่านออกเสียงโดยการสะกดคำและให้นักเรียนฝึกตาม เช่น คำว่า กา มีการประสมเสียงพยัญชนะ /ก/ และเสียงสระ /า/ นักเรียนออกเสียง /ก/ จากนั้นให้นักเรียนออกเสียง /า/ เมื่อประสมเสียง /ก/ กับ /า/ จะสามารถสะกดเป็นเสียง /กา/ ได้ เป็นการฝึกผสมเสียงกับตัวอักษรเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวและผสมเสียงจนสามารถที่จะออกเสียงคำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 รู้จักการเทียบเคียง (Analogy-Based Phonics) โดยครูให้นักเรียนออกเสียงโดยการแจกลูกคำ เช่น /คา/, /ตา/, /ปา/, /อา/ เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักเทียบเคียงเสียง และรู้ว่าเสียงสระ /า/ เป็นเสียงเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถใช้การเทียบเคียงเสียงในการสอนเสียงวรรณยุกต์ได้อีกด้วย โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงโดยการผันเสียงวรรณยุกต์ เช่น /กา/, /ก่า/, /ก้า/, /ก๊า/, /ก๋า/ เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการเทียบเคียงเสียง และรู้ว่าเสียงพยัญชนะ /ก/ และเสียงสระ /า/ เหมือนกัน แต่แตกต่างกันที่เสียงวรรณยุกต์ โดยมี /กา/ เป็นเสียงสามัญ /ก่า/ เป็นเสียงเอก /ก้า/ เป็นเสียงโท /ก๊า/ เป็นเสียงตรี /ก๋า/ เป็นเสียงจัตวา ทำให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียงการออกเสียงกับคำ ว่ามีหน่วยเสียงใดที่เหมือนกัน วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักการอ่านคำใหม่และช่วยในการสะกดคำไปพร้อมกัน

ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ (Phonics Drill) โดยครูฝึกให้นักเรียนรู้จักการอ่านออกเสียงและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน เช่น คำว่า ไก่ นักเรียนสามารถแยกเสียงพยัญชนะต้นได้ว่า

เป็นเสียง /ก/ และเขียนอักษร ก ได้ หรือคำว่า ไข่ เสียงพยัญชนะต้นคือเสียง /ข/ และนักเรียนสามารถเขียนอักษร ข ได้ นอกจากนี้ ยังมีการฝึกฝนซ้ำไปซ้ำมา (drill) เข้าใจความหมายของคำที่อ่านและเขียน จนสามารถอ่านออกและเขียนได้ หรือหากพบคำใหม่ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับคำใหม่ได้

พงษ์ระพี เตชพาหพงษ์ (2556, หน้า 64-81) ได้กล่าวถึงหลักในการสอนโฟนิกส์และฝึกออกเสียงว่ามีหลัก 5 ข้อ ดังนี้

1) สร้างความรู้สึกรู้สึกการพูดให้คำการอ่าน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนควรใช้การออกเสียงที่ถูกต้อง ให้ความสำคัญกับการออกเสียงให้มากที่สุด โดยพยายามสังเกตการออกเสียงจากการพูดของเจ้าของภาษา สื่อต่าง ๆ แล้วเปรียบเทียบกับการสะกด เพราะคำในภาษาอังกฤษไม่ได้สะกดตรงตัวเสมอไป ดังนั้นความรู้สึกรู้สึกในการฟังและการพูดจะคำการอ่านเอาไว้

2) แนะนำตัวอักษรกับหน่วยเสียงแบบหนึ่งต่อหนึ่งก่อน การสอนในครั้งแรกให้เด็กจำเสียงตัวอักษรแบบหนึ่งต่อหนึ่งก่อน คือ อักษรหนึ่งตัวแทนหนึ่งเสียง เช่น อักษร A เสียงคือ แอะ อักษร B เสียงคือ เบอะ เป็นต้น

3) ให้เด็กจับหลักของการผสมเสียงและแยกเสียงให้ได้ เมื่อนักเรียนจำเสียงตัวอักษรได้ครบ ควรจะแนะนำสระทีละตัว และทดลองการผสมเสียงให้ได้คำ เช่น เริ่มจากสระ A ลองผสมกับพยัญชนะ T เพื่อให้ได้ AT ก่อน จากนั้นลองเพิ่มพยัญชนะเข้าไปข้างหน้าอีกตัว เช่น CAT จากนั้นลองเปลี่ยนพยัญชนะไปหลาย ๆ ตัว เพื่อฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับการออกเสียง

4) พยายามดึงดูดความสนใจของเด็กในรูปแบบต่าง ๆ คือสอนให้สนุก ไม่กดดันเด็กเกินไป

5) เริ่มอ่านจากประโยคง่าย ๆ และแทรกคำยักเว้นเป็นระยะ เมื่อเด็กรู้จักเสียงตัวอักษร รู้จักสระและการผสมเสียงได้ดีในระดับหนึ่งแล้ว ให้ลองหัดอ่านเรื่องเพื่อให้เด็กรับรู้ถึงการสะกดแบบอื่นที่ไม่ตรงกับโฟนิกส์ ให้หยิบเอาคำนั้นมากล่าวถึง ให้เน้นการออกเสียงคำนั้นให้ถูกต้องและจำรูปแบบการสะกด

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ให้ความสำคัญกับเรื่องการวิเคราะห์เสียงของตัวอักษร การรู้จักเทียบเคียงเสียงและประสมเสียง และการฝึกฝนซ้ำ ๆ ทั้งการอ่านควบคู่กับการเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวข้างต้นมาปรับใช้ในการสอนอ่านคำภาษาไทยที่ประสมด้วยสระประสม ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ โดยครูอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมให้นักเรียนฟังอย่างช้า ๆ และให้นักเรียนอ่านออกเสียงซ้ำ ๆ ตามครู เช่น ครูสอนอ่านออกเสียง /ส/ โดยยกตัวอย่างคำที่มีเสียง /ส/ เช่น สัว เสือ เสี่ย เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียง

/ส/ และจดจำเสียง /ส/ ได้ หรือครูสอนอ่านออกเสียงสระ /เอือ/ โดยยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยเสียง /เอือ/ เช่น เรือ เสือ เจือ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียง /เอือ/ และจดจำรูปและเสียง /เอือ/ ได้ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้เชื่อมโยงเสียงและวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรหรือสระแต่ละตัว สามารถอ่านออกเสียงของตัวอักษรและสระในคำแต่ละคำอย่างมีระบบ

ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง โดยครูอ่านออกเสียงโดยการสะกดคำและให้นักเรียนฝึกตาม เช่น คำว่า เสือ มีการประสมเสียงพยัญชนะ /ส/ และเสียงสระ /เอือ/ นักเรียนออกเสียง /ส/ จากนั้นให้นักเรียนออกเสียง /เอือ/ เมื่อประสมเสียง /ส/ กับ /เอือ/ จะสามารถสะกดเป็นเสียง /เสือ/ ได้ เป็นการฝึกผสมเสียงกับตัวอักษรเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวและผสมเสียงจนสามารถที่จะออกเสียงคำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง โดยครูให้นักเรียนออกเสียงโดยการแจกลูกคำ เช่น /บัว/, /วิว/, /ตัว/, /หัว/ เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักเทียบเคียงเสียง และรู้ว่าไม่มีเสียงสระ /อัว/ เป็นเสียงเดียวกัน ทำให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียงการออกเสียงกับคำ ว่ามีเสียงใดที่เหมือนกัน วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จักและช่วยในการสะกดคำไปพร้อมกัน

ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ โดยครูฝึกให้นักเรียนรู้จักการอ่านออกเสียงและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน เช่น คำว่า เปีย นักเรียนสามารถแยกเสียงพยัญชนะต้นได้ว่าเป็นเสียง /ป/ และเขียนอักษร ป ได้ และแยกเสียงสระได้ว่าเป็นเสียง /เอีย/ และเขียนสระ เอีย ได้ โดยนำแบบฝึกการอ่านมาใช้ประกอบการฝึกอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ให้นักเรียนได้มีการฝึกฝนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสมซ้ำไปซ้ำมา โดยการใช้แบบฝึกการอ่านมาใช้ประกอบการฝึกฝนทวนซ้ำในสิ่งที่ได้เรียน เข้าใจความหมายของคำที่อ่าน จนสามารถอ่านคำได้ หรือหากพบคำใหม่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับคำใหม่ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิิกส์

มีการศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิิกส์มาปรับใช้ในการสอนอ่านคำภาษาไทยไว้อย่างหลากหลาย ผู้วิจัยได้ไปทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานวิจัยหัวข้อดังต่อไปนี้

ชลารินทร์ สุรินจักร์ (2554) ได้วิจัยเรื่องการสอนภาษาแบบโฟนิิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำและศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียน

สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำผลการวิจัยพบว่า 1.แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และ 2. นักเรียนมีคะแนนความสามารถอ่านคำและเขียนสะกดคำผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60

สุธีรา บุณนาค (2559) ได้วิจัยเรื่องผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติ ในระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนไทยในหลักสูตรนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงระหว่างนักเรียนไทยในหลักสูตรนานาชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพศชายกับเพศหญิง หลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินผลทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงไม่แตกต่างกัน

รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดารง ไชยสร (2561) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการเรียนอ่านเขียนของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าว และการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนอ่านเขียนของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าว และการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในเชิงภาษาที่มีผลต่อการใช้ภาษาไทยแบบเรียนภาษาไทยตามแนววิธีสอนโฟนิกส์ เล่ม 1-4 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านและแบบทดสอบความสามารถในการเขียน ผลการวิจัยพบว่า 1.ปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าว ปัญหาสำคัญที่สุดที่พบคือนักเรียนจดจำตัวอักษรไม่ได้และไม่ครบทั้งระบบ และผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ ทำให้เกิดปัญหาการอ่านโดยใช้เสียงอื่น และการเขียนโดยใช้รูปอื่นแทน การสับสนเสียงหนึ่งกับอีกเสียงหนึ่ง ความไม่แม่นยำในการอ่านเขียนตัวอักษร และอิทธิพลของภาษาแม่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง 2. แบบเรียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมาจากการศึกษาปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าว โดยนำปัญหาดังกล่าวมาพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยที่ให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษรตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อ

มุ่งให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ 3. นักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าวชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยหลังการทดลองครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนววิธีสอนมาปรับใช้ในการสอนอ่านคำภาษาไทยนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์มีทักษะการอ่านคำภาษาไทยที่ดีขึ้น โดยเฉพาะกับกลุ่มนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาและแก้ไขปัญหาเรื่องการอ่านคำภาษาไทยได้ ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์ที่ได้รับ และแนวทางในการสอนและแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาปรับประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการค้นคว้าอิสระของผู้วิจัยได้

4. แบบฝึก

ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ นักวิชาการได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้อย่างหลากหลายดังนี้

สุดาพร บัวดก (2546, หน้า 21) ได้กล่าวถึงแบบฝึกว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ฝึกทักษะของผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ตามเนื้อหาวิชา และสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน ซึ่งลักษณะของผู้เรียนที่ต้องคำนึงถึงคือ จิตวิทยา และความสนใจของผู้เรียน

ชนิษฐา แสงภักดี (2540 อ้างใน สมพงษ์ ศรีพยาด. 2553, หน้า 5) ได้กล่าวถึงแบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนให้มีประสบการณ์สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, หน้า 687) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดไว้ว่า หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบเป็นต้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2541 อ้างใน วัลยา อำหนองโพธิ์. 2557, หน้า 38) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนมีลักษณะครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงจะกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นหน่วยหรือเป็นเล่มก็ได้

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (2556, หน้า 72) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้ควบคู่กับการเรียน ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำ สำหรับให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะเพิ่มมากขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนใช้ควบคู่ไปกับการเรียน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ตามเนื้อหาวิชา อาจกำหนดแยกเป็นหน่วยหรือเล่มก็ได้

ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกนั้นมีข้อดีที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอนในหลากหลายด้าน ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงข้อดีของแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

กรีนและแพตตี (Green and Petty 1971, อ้างใน วัลยา อำหนองโพธิ์. 2557, หน้า 40) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ ดังนี้

- 1) ใช้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะ
- 2) เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู
- 3) เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นแต่จะต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย
- 4) แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเป็นการช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จตามระดับความสามารถของเด็ก
- 5) จะช่วยเสริมทักษะให้คงอยู่ได้นาน ๆ
- 6) เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
- 7) แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้
- 8) ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียนช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันที่
- 9) ช่วยให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่
- 10) แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลา และแรงงานในการสอน การเตรียมการสอนการสร้างแบบฝึกทักษะ และช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2548, อ้างใน วัลยา อำหนองโพธิ์. 2557, หน้า 40) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่าดังนี้

- 1) เป็นอุปกรณ์ลดภาระครู
- 2) ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น

3) ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทาง
จิตใจมากขึ้น

- 4) ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
- 5) เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนมาแล้ว
- 6) ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
- 7) ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
- 8) ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
- 9) ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าประโยชน์ของแบบฝึก คือ เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของ
ครู ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนหลังจากเรียนเนื้อหาในบทเรียนแล้ว สะดวกในการเก็บรักษาเพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกฝนได้
อย่างเต็มที่หรือทบทวนด้วยตนเองได้ และช่วยให้ครูทราบปัญหาของนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใน
แต่ละเรื่องได้อย่างละเอียดและเฉพาะเจาะจงเป็นรายบุคคลเพื่อที่จะได้ช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไข
ปรับปรุงวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นควรมีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, อ้างใน สมพงษ์ ศรีพายต. 2553,
หน้า 43) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

- 1) มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้เรียนมาแล้ว
- 2) เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
- 3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
- 4) ใช้เวลาที่เหมาะสม
- 5) มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายในการแสดงความสามารถ
- 6) ควรมีข้อแนะนำในการใช้
- 7) มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและเสรี
- 8) ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบ
- 9) ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ
- 10) ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

วรรณ แก้วแพรง (2526, อ้างใน สมพงษ์ ศรีพายต. 2553, หน้า 42) ได้กล่าวถึงลักษณะของ
แบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

- 1) เนื้อหาในแบบฝึกควรเป็นเนื้อหาในบทเรียนหรือสอดคล้องกับบทเรียนทั้งที่เป็นคำ ประโยค ข้อความ เนื้อเรื่อง และเนื้อหาตรงตามหลักสูตรกำหนด
- 2) มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้น่าเบื่อและเป็นการท้าทายให้อยากทำ
- 3) ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ
- 4) ต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน
- 5) ต้องไม่มีลักษณะอย่างข้อสอบโดยทั่วไป ที่มุ่งวัดความรู้และความเข้าใจเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีลักษณะเร้าความสนใจ ยั่วเยาะและจูงใจให้นักเรียนคิดพิจารณาและได้ศึกษาจนเกิดความรู้ ความเข้าใจในทักษะและสามารถใช้คำได้สูงขึ้น

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (2556, หน้า 64) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกว่าต้องคำนึงถึงจิตวิทยา ภาษา รูปแบบ จะช่วยให้แบบฝึกมีความน่าสนใจ เร้าใจ และเหมาะสมกับวัยและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นควรมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว มีความเหมาะสมกับวัยและความรู้พื้นฐานของผู้เรียน มีรูปแบบที่หลากหลายสามารถเร้าความสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียนได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานมาใช้หรือนำมาเชื่อมโยงเพื่อแก้ปัญหาในแบบฝึก และมีคำชี้แจงหรือข้อแนะนำในการใช้

หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก

เอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์นไดค์ ได้สรุปกฎการเรียนรู้ไว้ดังนี้ (พาสนา จุฬรัตน์, หน้า 131)

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่ออินทรีย์มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่จะเรียน ความพร้อมทางด้านร่างกาย คือ ความพร้อมทางวุฒิภาวะ และอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น หู ตา เป็นต้น ส่วนความพร้อมด้านจิตใจ หมายถึงความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจ ถ้าเกิดความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ โดยธอร์นไดค์ได้อธิบายกฎแห่งความพร้อมไว้ดังนี้

- 1) เมื่ออินทรีย์มีความพร้อมที่จะกระทำ และได้กระทำย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ได้
- 2) เมื่ออินทรีย์มีความพร้อมที่จะกระทำ แต่ถูกยับยั้งไม่ให้กระทำ จะเกิดความไม่พึงพอใจ ซึ่งไม่นำไปสู่การเรียนรู้
- 3) เมื่ออินทรีย์ไม่พร้อมที่จะกระทำ แล้วถูกบังคับให้กระทำจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ ซึ่งไม่นำไปสู่การเรียนรู้

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) เมื่ออินทรีย์เกิดการเรียนรู้แล้วควรได้รับการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ เพื่อสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองให้แน่น

แพ้นยิ่งขึ้น โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร กฎข้อนี้
จำแนกออกเป็น 2 กฎย่อย ดังนี้

1) กฎแห่งการใช้ (Law of Used) หมายความว่าเมื่อเกิดความเข้าใจหรือเกิด
การเรียนรู้แล้ว มีการกระทำหรือนำสิ่งที่เรียนรู้นั้นไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้ที่คงทนถาวร

2) กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) หมายความว่าเมื่อเกิดความเข้าใจหรือเกิด
การเรียนรู้แล้ว แต่ไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะส่งผลให้การเรียนรู้ที่ไม่คงทนถาวร หรือเกิดการลืม และ
การเรียนรู้จะค่อย ๆ เลือนหายไป

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว
ว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ อินทรีย์ย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ อินทรีย์ก็ไม่
อยากเรียนรู้หรืออาจเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้

จากข้อมูลข้างต้นสามารถนำมาปรับใช้ในการสร้างแบบฝึกได้ โดยการสร้างแบบฝึกนั้นต้อง
คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน เนื้อหาที่สร้างต้องสอดคล้องกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียน เนื้อหา
และกิจกรรมในแบบฝึกสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียน เพื่อที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียน
มาเชื่อมโยงและปรับใช้ในการทำกิจกรรมในแบบฝึก และรูปแบบกิจกรรมในแบบฝึกควรให้นักเรียนได้
ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนโดยการฝึกกระทำซ้ำ ๆ และรูปแบบของแบบฝึกควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน
การตรวจสอบและประเมินผลความสามารถของตนเองได้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจใน
ตนเอง และมีกำลังใจในการเรียนรู้

การสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้เป็นแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพในการทำงานนั้นมีข้อควรคำนึงถึง
หลายประการ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, อ้างใน สุดาพร บัวดก. 2546,
หน้า 22-23) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1) ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น

2) วิเคราะห์เนื้อหา หรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้
ในการสร้างแบบทดสอบและบัตรฝึกหัด

3) พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้ชุดแบบฝึกหัด เช่น การนำแบบ
ฝึกไปใช้ และส่วนประกอบของแบบฝึก

4) สร้างแบบทดสอบ โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือ
ทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในขั้นตอนที่ 2

5) สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้ช่วยพัฒนาทักษะย่อย ๆ แต่ละทักษะในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตรพิจารณาตามความเหมาะสม

6) สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

7) สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง ๆ เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8) นำเอาแบบฝึกหัดไปทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของบัตรฝึกหัด คุณภาพของแบบฝึก

9) ปรับปรุงแก้ไข

10) รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญเพื่อประโยชน์ต่อไป

สุนันท์ สันติเดชา (2551, หน้า 51) ได้กล่าวถึงหลักการจัดทำแบบฝึกว่าควรมีลักษณะดังนี้

- 1) ตั้งวัตถุประสงค์
- 2) ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
- 3) ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ ศึกษาเนื้อหาวิชาและลักษณะของแบบฝึก และกำหนดรูปแบบ สร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหา

นอกจากนี้วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, อ้างใน วัลยา อ่อนองโพธิ์. 2557, หน้า 41-42) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างแบบฝึกที่สอดคล้องกันดังนี้

- 1) ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวบรวมปัญหาและความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอน
- 2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน
- 3) วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ
- 4) ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้
- 5) กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง มีลักษณะอย่างไร มีกิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงไรจะนำเสนอโดยใช้รูปภาพประกอบหรือไม่
- 6) สร้างแบบทดสอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้
- 7) นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

8) ปรับปรุงแก้ไข

9) รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ควรมีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาปัญหาและความต้องการ ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสร้างแบบฝึก

3) วิเคราะห์เนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ

4) ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ และศึกษาหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

5) กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึก กำหนดเรื่อง กำหนดลักษณะ กิจกรรม ความยาวของเนื้อหา

6) สร้างแบบทดสอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้

7) นำแบบฝึกไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบฝึก

8) ปรับปรุงแก้ไข

9) รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ได้มีการศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับการนำแบบฝึกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยไว้หลากหลายเรื่อง ผู้วิจัยได้ไปทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานวิจัยหัวข้อดังต่อไปนี้

สุดาพร บัวดก (2546) ได้วิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การออกเสียงและการเขียนของนักเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ทำให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับวิธีการอ่านออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราได้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ศิริวัลย์ ไม้เพ็ญ (2552) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาทักษะในด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินการอ่าน และแบบทดสอบก่อนเรียน หลัง

เรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยมีพัฒนาการด้านการอ่านโดยรวมดีขึ้น และสามารถอ่านสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งทักษะการอ่านของนักเรียนมีระดับการอ่านเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ส่วนทักษะในการฝึกอ่านแจกลูกคำนั้นนักเรียนมีระดับการอ่านเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ ผลการทดสอบหลังเรียนการอ่านสะกดคำที่เป็นคำเดี่ยวมีระดับการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยคิดเป็นร้อยละ 50

วัลยา อำหนองโพธิ์ (2557) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90/90 ทดลองใช้และประเมินผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำ แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียน ครู ผู้เชี่ยวชาญ ต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีกิจกรรมหลากหลาย ด้านเนื้อหาควรเป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อย ๆ 2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3. การทดลองนำแบบฝึกทักษะไปใช้ พบว่านักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น และเกิดความสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรม สามารถทำแบบฝึกและทำชิ้นงานได้ 4. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับดีมาก

ธนพร ดวงพรกชกร (2559, หน้า 1480) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียน สะกดคำทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมมีความเห็นเชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด

สังวาลย์ จันทร์เทพ, ยุพิน จันทร์เรือง และอัญชลี เห่งตระกูล (2562) ได้วิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านสะกดคำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค STAD และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แม่ก ก แม่ก ด แม่ก น แม่ก บ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดพรหมวิหาร) อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย มีค่า E1/ E2 เท่ากับ 84.83/85.67 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนเทศบาล 1 (วัดพรหมวิหาร) หลังได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.26 คิดเป็นร้อยละ 85.66 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจเท่ากับ 2.60 อยู่ในระดับมาก

จากการได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกนั้นพบว่าเมื่อนำแบบฝึกไปใช้ร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ช่วยให้พัฒนาทักษะทางภาษา ได้แก่ การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างดีขึ้นได้ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำความรู้ความเข้าใจและแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกมาปรับใช้ในงานการค้นคว้าอิสระของตัวผู้วิจัย โดยปรับให้เข้ากับเนื้อหาที่สอนและบริบทของกลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

- 1) แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน
- 3) แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมก่อนเรียนและหลังเรียน

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม ผู้วิจัยดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาการเรียนรู้ภาษาไทยและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1.3 กำหนดคำศัพท์ที่ต้องการฝึกอ่าน ซึ่งประกอบด้วย คำที่ประสมด้วยสระเอื้อ คำที่ประสมด้วยสระเอื้อะ คำที่ประสมด้วยสระเอื้อย คำที่ประสมด้วยสระเอื้อยะ คำที่ประสมด้วยสระอัว

คำที่ประสมด้วยสระอว้ะ จำนวน 6 หน่วย รวมเป็นคำศัพท์ฝึกอ่านจำนวน 100 คำ การกำหนดคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยใช้หลักการจาก

- ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- ศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยชุดภาษาพาที และวรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกระทรวงศึกษาธิการ

- ศึกษาหนังสือเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์พื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- ศึกษาปัญหาจากการทดสอบการอ่านรายเดือนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1.4 นำคำที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดประเภท โดยแยกเป็นกลุ่มตามสระได้ดังนี้ คำที่ประสมด้วยสระเอือ คำที่ประสมด้วยสระเอือะ คำที่ประสมด้วยสระเอือย คำที่ประสมด้วยสระเอือยะ คำที่ประสมด้วยสระอัว และคำที่ประสมด้วยสระอัวะ แล้วนำคำดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่านต่อไป

2.1.5 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

2.1.6 กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบฝึกการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเรื่อง และเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2.1.7 กำหนดเรื่องที่จะนำมาใช้สร้างแบบฝึกการอ่าน

2.1.8 นำคำและเนื้อหาการเรียนรู้ที่ได้วิเคราะห์มาสร้างแบบฝึก ประกอบด้วย คำชี้แจง การใช้แบบฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ และแบบฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม แบ่งเป็นเนื้อหาย่อย จำนวน 6 หน่วย โดยจะจัดทำแยกเป็น 6 หน่วย ดังนี้

1. หน่วยที่ 1 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอือ
2. หน่วยที่ 2 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอือะ
3. หน่วยที่ 3 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอือย
4. หน่วยที่ 4 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอือยะ
5. หน่วยที่ 5 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระอัว
6. หน่วยที่ 6 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระอัวะ

2.1.9 หลังจากสร้างแบบฝึกการอ่านแล้ว พิจารณาหาจุดบกพร่องและแก้ไขทางด้านความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ความน่าสนใจ และความเหมาะสมของเนื้อหาต่อวัยและการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.1.10 นำแบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.11 นำแบบฝึกการอ่านที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน คือผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ภาษาและความเหมาะสมของคำเพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แล้วนำผลการพิจารณามาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท (Likert) เป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมระดับปานกลาง

กลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ที่สุด

โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00

ผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีดังนี้

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 1 สระ เอื้อ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.53 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.41 รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รายการที่ 3 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 4 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 5 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งเป็นชั้นที่นำแบบฝึกการอ่านไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ รายการที่ 7 แบบฝึกการอ่านมีการฝึกการอ่านออกเสียงคำ และรายการที่ 8 แบบฝึกการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่ความเหมาะสมมีค่าน้อยที่สุดคือ รายการที่ 11 แบบฝึกการอ่านสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวก ประหยัดและคุ้มค่า โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ฉ, หน้า 131)

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 2 สระ เอื้อ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.53 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.41 รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รายการที่ 3 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 4 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 5 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งเป็นชั้นที่นำแบบฝึกการอ่านไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ รายการที่ 7 แบบฝึกการอ่านมีการฝึกการอ่านออกเสียงคำ และรายการที่ 8 แบบฝึกการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่ความเหมาะสมมีค่าน้อยที่สุดคือ รายการที่ 11 แบบฝึกการอ่านสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวก ประหยัดและคุ้มค่า โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ฉ, หน้า 132)

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 3 สระ เีย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.51 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รายการที่ 3 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 4 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 5 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งเป็นชั้นที่นำแบบฝึกการอ่านไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ รายการที่ 7 แบบฝึกการอ่านมีการฝึกการอ่านออกเสียงคำ และรายการที่ 8 แบบฝึกการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 11 แบบฝึกการอ่านสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวก ประหยัดและคุ้มค่า โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ฅ, หน้า 133)

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 4 สระ เียเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.55 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.43 รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รายการที่ 3 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 4 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 5 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งเป็นชั้นที่นำแบบฝึกการอ่านไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ รายการที่ 7 แบบฝึกการอ่านมีการฝึกการอ่านออกเสียงคำ และรายการที่ 8 แบบฝึกการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 11 แบบฝึกการอ่านสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวก ประหยัดและคุ้มค่า โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ฅ, หน้า 134)

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 5 สระ ัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.55 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.43 รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รายการที่ 3 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 4 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 5 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งเป็นขั้นที่นำแบบฝึกการอ่านไปใช้เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ รายการที่ 7 แบบฝึกการอ่านมีการฝึกการอ่านออกเสียงคำ และรายการที่ 8 แบบฝึกการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 11 แบบฝึกการอ่านสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวก ประหยัดและคุ้มค่า โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ฉ, หน้า 135)

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 6 สระ ัวะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.56 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รายการที่ 3 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 4 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 5 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งเป็นขั้นที่นำแบบฝึกการอ่านไปใช้เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ รายการที่ 7 แบบฝึกการอ่านมีการฝึกการอ่านออกเสียงคำ และรายการที่ 8 แบบฝึกการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่ความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 6 เนื้อหาแบบฝึกการอ่านเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในการนำไปใช้ และรายการที่ 11 แบบฝึกการอ่านสามารถนำไปใช้ได้อย่างสะดวก ประหยัดและคุ้มค่า โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.20 มีค่า

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.84 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ฉ, หน้า 136)

2.1.12 นำแบบฝึกการอ่านซึ่งได้รับการตรวจสอบแล้วตามขั้นตอนข้อ 2.1.11 มาแก้ไขปรับปรุง

2.1.13 สุ่มแบบฝึกการอ่าน จำนวน 3 หน่วย ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านสุขสำราญ จังหวัดกำแพงเพชร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.14 ผู้วิจัยนำแบบฝึกการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน กลุ่มโรงเรียนโมกขลา จำนวน 20 คน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ผู้วิจัยได้สำรวจและจัดทำดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

2.2.2 ศึกษาหลักการสอน ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ และหลักการสอนโดยใช้แบบฝึก

2.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีจากสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2.4 สำรวจคำที่ประสมด้วยสระประสมที่เป็นคำพื้นฐานที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรอ่านได้ จากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด ภาษา พา ที และวรรณคดีลำน่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และจากหนังสือเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วรวบรวมคำมาจำนวน 100 คำ

2.2.5 นำคำที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดประเภท โดยแยกเป็นกลุ่มตามสระได้ดังนี้ คำที่ประสมด้วยสระเอื้อ คำที่ประสมด้วยสระเอือะ คำที่ประสมด้วยสระเอือย คำที่ประสมด้วยสระเอือยะ คำที่ประสมด้วยสระอัว และคำที่ประสมด้วยสระอิวะ แล้วนำคำดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.2.6 นำคำที่ได้จากการสำรวจมาใช้ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2.7 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน มีดังนี้

ลำดับที่ของแผนการจัดการเรียนรู้	ชื่อเรื่องของแผนการสอน	จำนวนเวลา (ชั่วโมง)
1	แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ ก่อนเรียน	1
2	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอือ	2
3	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอือะ	2
4	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอีย	2
5	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอียะ	2
6	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัว	2
7	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอัวะ	2
8	แบบทดสอบความสามารถอ่านคำ หลังเรียน	1
รวม		14

ซึ่งมีส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหาสาระ
5. กิจกรรมการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ
 - ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง
 - ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง
 - ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ
 - ขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล

8. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

2.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความถูกต้องของ และความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัด และประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำผลการพิจารณามาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท (Likert) เป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่ง แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ มีรายละเอียด ดังนี้

ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม

โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าแผน การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00

ผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระ เอือ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.73 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49 รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือรายการที่ 3 สระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ รายการที่ 4 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 5 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รายการที่ 6 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายการที่ 7 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้ รายการที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา รายการที่ 9 กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 10 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้ รายการที่ 11 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ รายการที่ 12 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รายการที่ 14 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 15 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รายการที่ 16 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และรายการที่ 17 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 19 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.40 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ญ, หน้า 138-139)

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระ เอืออ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.75 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รายการที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายการที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้รายการที่ 3 สระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ รายการที่ 4 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 5 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รายการที่ 6 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้อง

กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายการที่ 7 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้ รายการที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา รายการที่ 9 กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 10 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้ รายการที่ 11 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ ชั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ชั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ชั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ รายการที่ 12 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รายการที่ 14 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 15 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รายการที่ 16 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และรายการที่ 17 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 19 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.40 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ก, หน้า 140)

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระ เีย ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.75 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รายการที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายการที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้รายการที่ 3 สระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ รายการที่ 4 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 5 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รายการที่ 6 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายการที่ 7 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้ รายการที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา รายการที่ 9 กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 10 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้ รายการที่ 11 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ ชั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ชั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ชั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ รายการที่ 12 กิจกรรม

การเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รายการที่ 14 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 15 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รายการที่ 16 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และรายการที่ 17 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 19 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.40 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ญ, หน้า 141)

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สระ เอ-ยะ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.75 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รายการที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายการที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้รายการที่ 3 สระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ รายการที่ 4 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 5 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รายการที่ 6 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายการที่ 7 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้ รายการที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา รายการที่ 9 กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 10 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้ รายการที่ 11 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ รายการที่ 12 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รายการที่ 14 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 15 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รายการที่ 16 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และรายการที่ 17 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 19 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.40 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ญ, หน้า 142)

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สระ ัว ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.74 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รายการที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายการที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้รายการที่ 3 สระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ รายการที่ 4 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 5 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รายการที่ 6 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายการที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา รายการที่ 9 กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน รายการที่ 10 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้ รายการที่ 11 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ ชั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ชั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ชั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ รายการที่ 12 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รายการที่ 14 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 15 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รายการที่ 16 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และรายการที่ 17 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รายการที่ 19 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.40 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ก, หน้า 143)

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สระ ัวะ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ รายการที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายการที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้รายการที่ 3 สระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด และ

สาระการเรียนรู้ รายการที่ 4 สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 5 สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รายการที่ 6 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด รายการที่ 8 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา รายการที่ 11 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วน ได้แก่ ชั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ชั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ชั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ รายการที่ 12 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน รายการที่ 14 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายการที่ 15 สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รายการที่ 16 สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน และรายการที่ 17 สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีค่าน้อยที่สุดคือ รายการที่ 19 เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.40 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก ก, หน้า 144)

2.2.10 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.11 สุ่มแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านสุขสำราญ จังหวัดกำแพงเพชร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.2.12 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสม เป็นแบบอ่านออกเสียงคำ จำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการวัดและประเมินผลทักษะพิสัย และศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงคำ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3.3 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

2.3.4 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยศึกษาจากเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้ง 6 หน่วย ซึ่งข้อทดสอบสอดคล้องกับผลการเรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาในแบบฝึกการอ่านและแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.3.5 สร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำฉบับร่าง เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน จำนวน 1 ฉบับ รวม 60 ข้อ พร้อมเกณฑ์การประเมิน

2.3.6 เสนอแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.3.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยกำหนดคะแนนดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ซึ่งจากการคำนวณหาค่าIOC (Index of Item Objective Congruence) จากคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบต่ำสุดเท่ากับ 0.60 สูงสุดเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ก, หน้า 146-148)

2.3.8 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหานี้มาแล้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.9 ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบที่อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง โดยในแต่ละข้อถ้าอ่านถูกต้อง 1 คะแนน ถ้าอ่านผิดได้ 0 คะแนน

2.3.10 จากนั้นนำผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถการอ่าน คำ ดังนี้

1) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาความยากง่าย (p) พิจารณาเกณฑ์คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.2 - 0.8 ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.24 - 0.80 (ภาคผนวก ก, หน้า 150-152)

2) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ โดยวิธีการของเบรนนอน (Brennan) พิจารณาเกณฑ์ในการเลือกที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.74 (ภาคผนวก ก, หน้า 150-152)

จากนั้นคัดข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่สมบูรณ์ จำนวน 40 ข้อ

3) หาค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ ทั้ง 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นและแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของ Kuder-Richardson คำนวณด้วยสูตร KR_{20} ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 (ภาคผนวก ก, หน้า 153)

2.3.11 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ มาจัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นก่อนการจัดการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของกลุ่มตัวอย่างก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยการใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2. ขั้นจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นเตรียม ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และอธิบายรูปแบบการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2) ขั้นจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ขั้นหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่าน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วจึงตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่รวบรวมได้ไปหาค่าทางสถิติ โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกับคะแนนแตกต่างกับคะแนนทดสอบหลังเรียน และนำคะแนนการทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านชุดเดียวกันแต่สลับข้อคำศัพท์

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปของปรกรณ์ ประจัญบาน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

2. การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเปรียบเทียบกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้ One Sample t- test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากสูตรดังนี้ (สมพงษ์ ศรีพิพาท, 2553, หน้า 84)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมคะแนนดิบของนักเรียน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละค่ายกกำลังสอง ของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มโดยใช้สถิติ One Sample t- test (สมพงษ์ ศรีพิพาท, 2553, หน้า 84)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\sqrt{\frac{s^2}{n}}}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน
	μ	แทน	ค่าคะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 75
	s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียน

5. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมี นัยสำคัญ
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ (ก่อนและหลังเรียน)
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

6. การหาค่าความเที่ยงตรง โดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC : Index Objective Congruency) ใช้สูตรดังนี้ (นภาพร สิงห์ดี, 2550, หน้า 47)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องโดยเฉลี่ย
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

7. การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 97)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าระดับความยาก
 R แทน จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

8. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ โดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 106)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
 N_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
 N_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

9. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR_{20} ของ Kuder-Richardson
 ดังนี้ (นภาพร สิงห์ตัด, 2550, หน้า 49)

$$KR_{20} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_1^2} \right)$$

เมื่อ	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	ค่าความยากง่าย
	q	แทน	1-p
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีนักเรียน จำนวน 20 คน ซึ่งกำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน 3) แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัยข้อที่ 1 การศึกษาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ซึ่งวัดจากแบบทดสอบแบบอัตนัย ปรากฏดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	20	40	1.85	3.33	30.85	3.47	39.78*	0.0000
หลังเรียน	20	40	32.70	2.43				

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ซึ่งวัดจากแบบทดสอบแบบอัตนัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถการอ่านคำของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 32.70 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.43 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถการอ่านคำของนักเรียนก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 1.85 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.33 และมีค่าเฉลี่ยเพิ่ม 30.85 (ภาคผนวก ฐ, หน้า 154)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัยข้อที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์	\bar{x}	S.D.	% of Mean	t	Sig.(2-tailed)
หลังเรียน	20	40	30	32.70	2.43	81.75	4.97*	0.0000

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 32.70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.75 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก ฑ, หน้า 157)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ ต้าน อำเภอลำดอง จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม ที่ผ่านการหาความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท (Likert) เป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) หน่วยที่ 1 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอื้อ และหน่วยที่ 2 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอื้อภาพรวมมีความเหมาะสมเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.41) หน่วยที่ 3 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอื้อภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.45) หน่วยที่ 4 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระเอื้อและหน่วยที่ 5 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระอัวภาพรวมมีความเหมาะสมเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.43) และหน่วยที่ 6 เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระอัวภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.45) 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ที่ผ่านการหาความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท (Likert) เป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องสระเอื้อ ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.49) แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องสระเอื้อ แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสระเอื้อ และแผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องสระเอื้อภาพรวมมีความเหมาะสมเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.50) แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องสระอัวภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.53) และแผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องสระอัวภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.57) 3) แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมก่อนเรียนและหลังเรียน แบบอัตนัย จำนวน 40 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 ค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.24 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.40 - 0.74 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.43

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1) ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของกลุ่มตัวอย่างก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยการใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 2) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง 3) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วจึงตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่รวบรวมได้ไปหาค่าทางสถิติ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และสถิติทีแบบ 1 กลุ่ม (One Sample t-test) สามารถสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อ 1 พบว่าความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ซึ่งมี 5 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ชั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ชั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ ชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักเสียงของพยัญชนะและสระ ได้ฝึกฝนการนำเสียงพยัญชนะมาประสมกันผ่านการอ่านประสมคำและต่อยอดไปสู่การอ่านออกเสียงคำอย่างเป็นขั้นตอน และนักเรียนได้ฝึกเทียบเคียงเสียงของตัวพยัญชนะและสระที่ปรากฏในคำที่มีความ

คล้ายคลึงกับคำที่นักเรียนเคยฝึกอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่พบเจอใหม่ ๆ ได้ เพราะการสอนแบบโฟนิกส์เป็นการแสดงความสัมพันธ์ในการถอดรหัส การเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การอ่านเขียนสะกดคำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหการอ่านได้หลากหลาย อันเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาที่สำคัญและนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านขั้นสูง (รุ่งอรุณ โรจน์รัตนาดำรง ไชยศรี, 2561, หน้า 9) และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนและทวนซ้ำด้วยตนเอง โดยการนำแบบฝึกการอ่านมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งการนำแบบฝึกมาใช้ช่วยให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ประกอบการฝึกฝนทักษะในบทเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำสูงขึ้น สอดคล้องกับ สุธีรา บุณนาค (2559) ที่ได้วิจัยเรื่องผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติ ในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้หลักการอ่านออกเสียงภาษาไทยตามแบบโฟนิกส์อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการสอนภาษาขั้นพื้นฐาน คือ เริ่มต้นด้วยการสอนให้นักเรียนรู้จักเชื่อมโยงเสียงเข้ากับตัวอักษรที่มีความสัมพันธ์กัน และเหมาะสมสำหรับช่วงวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักและวิธีการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยข้อ 2 พบว่าความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม จำนวน 20 คน การที่ได้ผลการวิจัยเช่นนี้อธิบายได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้จริง อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถการอ่านคำ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่าเป็นกลยุทธ์การสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้เสียงของภาษา เสียงของภาษาสอดคล้องกับตัวอักษรอย่างไร และจะนำความรู้เรื่องนี้มาใช้ในการถอดรหัสคำ เช่น เมื่อนักเรียนเห็นคำว่า cat นักเรียนจะรู้ว่าคำดังกล่าวประกอบด้วย เสียง /c/ /a/ /t/ และนักเรียนจะรู้ว่าคำนั้นอ่านว่าอย่างไร (Jones & Deterding, 2007, p. 1) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักเสียงและรูปของพยัญชนะและสระ ได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงและเชื่อมโยงเสียงตัวอักษรเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นคำ นอกจากนี้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีการสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งการเล่น เกม การฝึกอ่านคำจากภาพ การฝึกอ่านคำจากรูปคำ การอ่านโดยประสมเสียงตัวอักษร การเรียนรู้ผ่านวิธีที่หลากหลายช่วยให้นักเรียน

สามารถพัฒนาทักษะการอ่านคำได้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับที่สถาบันภาษาไทย (2559, น. 9-12) ได้เสนอวิธีการสอนให้อ่านออกไว้ว่าการสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ควรผสมผสานหลายวิธีจนสามารถทำให้อ่านออกเป็นคำและรู้ความหมายของคำ ประยุกต์ใช้ผสมผสานให้เหมาะสมแก่วัยของเด็ก ประกอบกับการนำแบบฝึกการอ่านมาใช้ร่วมในการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกฝนการอ่าน ประสมคำและอ่านออกเสียงคำด้วยตนเองได้เนื่องจากเนื้อหาของแบบฝึกได้มีการเรียงลำดับเนื้อหา จากง่ายไปหายาก และได้จัดทำแบบฝึกการอ่านให้สอดคล้องหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ กล่าวคือ มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับความพร้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับที่นักเรียนได้เรียนในบทเรียน เนื้อหาและกิจกรรมมีลักษณะที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำซ้ำ ๆ ได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาปรับใช้ในการทำกิจกรรมในแบบฝึกการอ่าน จนนักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมด้วยตนเอง ทำให้ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนเพิ่มสูงมากขึ้น สอดคล้องกับกฎแห่งการเรียนรู้ของเอ็ดเวิร์ด ที ธอร์นดิก ที่กล่าวว่าตามกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่ออินทรีย์มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่จะเรียน โดยความพร้อมทางด้านร่างกาย คือ ความพร้อมทางวุฒิภาวะ และอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่ออินทรีย์มีความพร้อมที่จะกระทำ และได้กระทำอย่างทำให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ได้ และกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ที่กล่าวว่าเมื่ออินทรีย์เกิดการเรียนรู้แล้วควรได้รับการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร โดยกฎแห่งการใช้ (Law of Used) ได้ระบุว่าเมื่อเกิดความเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้แล้ว มีการกระทำหรือนำสิ่งที่เรียนรู้นั้นไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ขณะที่กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) ระบุว่าเมื่อเกิดความเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้แล้ว แต่ไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะส่งผลให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวร หรือเกิดการลืมและการเรียนรู้นั้นจะค่อย ๆ เลือนหายไป (พาสนา จุลรัตน์, หน้า 131) และสอดคล้องกับสังวาลย์ จันทร์เทพ, ยุพิน จันทร์เรือง และอัญชลี เท็งตระกูล (2562) ที่ได้วิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คิดเป็นร้อยละ 87.79 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่นักเรียนสามารถฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง และมีรูปแบบที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ มีเนื้อหาเข้าใจง่าย ส่งเสริมทักษะการอ่านให้ดีขึ้นกว่าเดิมส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำเพิ่มสูงขึ้น และสอดคล้องกับสอดคล้องกับ ชลารินทร์ สุรินจักร (2554) ได้วิจัยเรื่องการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอน

ภาษาไทยแบบองค์รวม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถอ่านคำและเขียนสะกดคำผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 60 เนื่องจากการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กลวิธีการถอดรหัสของคำที่ผู้เรียนไม่เคยพบมาก่อนได้ดี เพราะการสอนภาษาแบบโฟนิกส์เป็นการสอนเรื่องของเสียงในภาษาซึ่งเป็นเสียงของพยัญชนะและสระ ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเปล่งเสียงพยัญชนะและสระที่ถูกต้องเมื่อมีการฝึกออกเสียงบ่อย ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการออกเสียงที่ดีขึ้น

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่านสามารถทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมได้ดีขึ้น จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนย่อยของแต่ละบทเรียน ควรจัดในเวลาทีนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน เพื่อไม่ให้กระทบเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากการทดสอบอ่านเป็นรายบุคคลต้องใช้ระยะเวลาานาน

1.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีเวลาในการฝึกอ่านและทบทวนด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากขั้นตอนการสอนในแต่ละขั้นนักเรียนต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการฝึกฝนร่วมกับผู้สอน แล้วจึงจะสามารถไปฝึกฝนด้วยตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำในเนื้อหาที่หลากหลายและเป็นคำที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

2.2 ควรมีการทดลองเปรียบเทียบแบบสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน และกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบว่าวิธีการใดช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนได้ดีกว่ากัน เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการอ่านคำที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ชาวันตี. (2561). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่งออยพัฒนศึกษา*.
โครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน สพฐ. ปีงบประมาณ 2561, กระทรวงศึกษาธิการ,
กรุงเทพฯ.
- จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์. (มปป). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. ค้นเมื่อ 22 เมษายน 2564, จาก
<http://human.bsru.ac.th/elearning/@PWP%20to%20PDF/57%20PDF%20Information%20Management/57%20Information%20Management%20Jiraphon%202108104.pdf>
- เจาะปมร้อนรับวันเด็ก อะไรทำเอาคนไทยอ่านไม่ออก?. (9 มกราคม 2559). *ไทยรัฐออนไลน์*. ค้น
เมื่อ 22 เมษายน 2564, จาก <https://www.thairath.co.th/content/560044>
- เฉลิม เพ็ญนาม. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทาง
สังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
ร่วมกับแบบฝึก*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2558). กระบวนการสอนอ่านแจกลูกอย่างเป็นระบบ : ฤกษ์แจสำคัญของการ
แก้ไขปัญหาอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้. *วารสาร วิชาการ*. 18(3), 60-73.
- ชลารินทร์ สุรินจักร์. (2554). *การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวม
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ดุขฎี มัชฌิมมาภิโร. (2557). มาอ่านหนังสือกันเถอะ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร*. 11(52), 3.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญสม ทับสาย และคณะ. (2560). *การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถใน
การอ่านและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3*. เอกสาร
ประกอบการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 13 พ.ศ.2560. 283.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เตือนใจ พรหมสุพันธ์. (2556). มาอ่านหนังสือกันเถอะ. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 5(14), 87-88.
- ทีศนา แสงระวี. (2555). *บทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction)*. สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2564, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/383510>
- เทียมใจ พิมพ์วงศ์ และสุกฤษฎ์ วังวงน้อย. (2561). *แบบฝึกทักษะ อ่าน เขียน เรียนเร็ว เล่มที่ 1*. นนทบุรี : บริษัท สามดี ออลล์ จำกัด.
- ธนพร ดวงพรชกร. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(3), 1480-1493.
- นพธดา คำชื่นวงศ์. (2562). *แก้ปัญหาการอ่านเขียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2564, จาก <https://researchcafe.org/solution-by-using-a-newly-developed-textbook-based-on-phonics-method/>
- นภาพร สิงห์ดี. (2550). คุณลักษณะเครื่องมือที่ดีในการวิจัย. *วารสารครูจันทร์สาร*. 1(10), 45-52.
- บิณยกร นวลสนิท. (2563). *Phonics นั้นสำคัญไฉน*. สืบค้นเมื่อ 31 กรกฎาคม 2564, จาก <https://web.tcdc.or.th/th/Articles/Detail/Phonics>
- พาสณา จุฬรัตน์. (มปป). *เอกสารประกอบการสอน วิชา จิตวิทยาสำหรับครู (ศษ 141)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์ระพี เดชพาหงษ์. (2556). *เด็กสองภาษา พ่อแม่สร้างได้ ฉบับโฟนิกส์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ต้นตะวัน ปลายฟ้า.
- พิชา พลมาตย์ ปิษญา พรหมกันธา และพัชรัตน์ พาป้อ. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารปัญญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่*. 26(2), 21.
- ไพรินทร์ พึ่งพงษ์. (2556). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มณีนีรัตน์ สุโกโธติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น : เรียนก่อน-สอนเก่ง*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
 ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี. (2561). *การศึกษาปัญหาการเรียนอ่านเขียนของนักเรียนไทยและ
 นักเรียนต่างด้าว และการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกล์*.
 รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วัลยา อ่าหนองโพธิ์. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้
 แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- วนิดา พรหมเขต. (2559). *การพัฒนาทักษะการอ่าน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ :*
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง*.
 (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวัลย์ ใฝ่เพื่อย. (2552). *การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่าน
 ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 เชียงใหม่. โครงการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.*
- ศิวกานต์ ปทุมสุติ. (2556). *เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก้ด้วยวิธีเดียว*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นนทบุรี :
 บริษัทเฟิสท์ออฟเสท (1993) จำกัด.
- สถาบันภาษาไทย. (2559). *คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สมพงษ์ ศรีพยาต. (2553). *การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- สังวาลย์ จันทรเทพ ยุพิน จันทรเรือง และอัญชลี เท็งตระกูล. (2562). *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
 พัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย
 จังหวัดเชียงราย. วารสารบัณฑิตวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. 10(1), น. 23-40.*

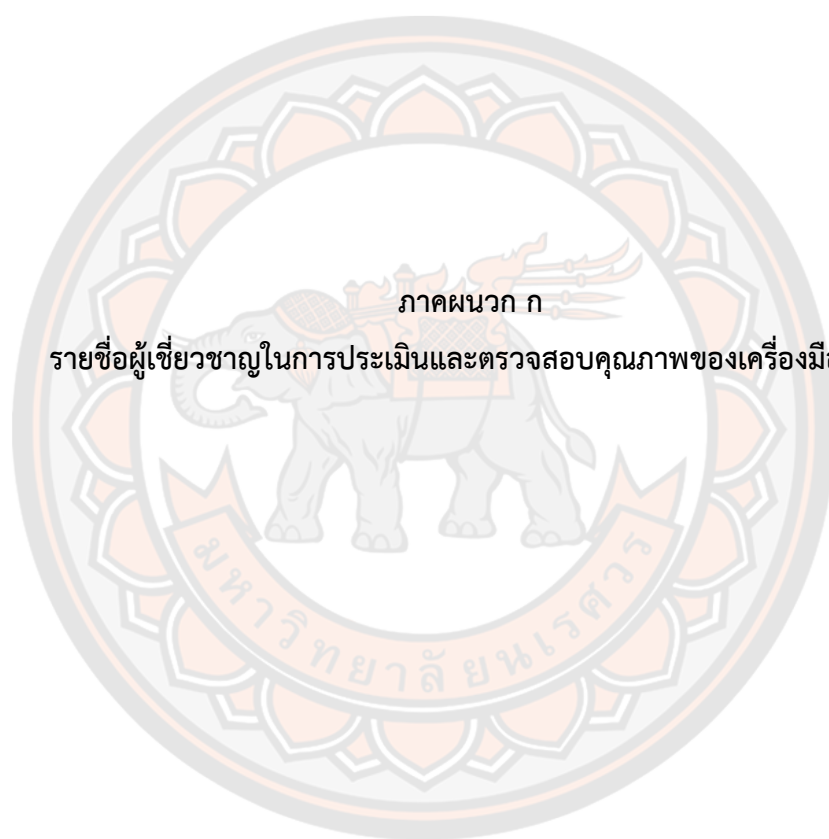
บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุดาพร บัวดก. (2546). การใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุธีรา บุญนาค. (2559). ผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตร นานาชาติ ในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุนันท์ สันติเดชา. (2551). รายงานการใช้แบบฝึกเพื่อแก้ปัญหาการเรียนออกเสียงภาษาไทยไม่ ถูกต้อง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : ธารอักษร จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). รายงานผลการประเมินความสามารถด้าน การอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562. ค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564, จาก<http://180.180.244.56/ExamWeb/AnnouncementExams/NTSAnnouncementExams.aspx?mi=50>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). รายงานผลการประเมินความสามารถด้าน การอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563. ค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564, จาก<http://180.180.244.56/ExamWeb/AnnouncementExams/NTSAnnouncementExams.aspx?mi=50>
- Jones, S.A. & Deterding, D. (2007). *Phonics and Beginning Reading A Practical Guide for Teachers in Southeast Asia*. (1 st ed) .Singapore : The McGraw-Hill Companies.
- Williams, L.M. (2006). *How to Teach Phonics*. (2 nd ed). Chicago : Hall & McCreary Company.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. รศ.ดร. กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผศ. ฐิติมา วิทยาวงศรุจิ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผศ.ดร. อ้อมธจิต แป้นศรี อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. นายอดุลย์ เทศสาย ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านแม่หวลวง อำเภอนาทม จังหวัดตาก
5. นางพิชญา รัตนสิริบัณฑิตย์ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านแม่โพ อำเภอนาทม จังหวัดตาก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๑๓๓

วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต เป้นศรี

ด้วย นางสาวปรียาพร พนาผดุงธรรม รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๒๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถอ่านค่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๑๓๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณอตุลย์ เทศสาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวปรียาพร พนาผดุงธรรม รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๒๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถอ่านค่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวนิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอูตม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นางสาวปรียาพร พนาผดุงธรรม
โทร. ๐๘-๗๙๓๒-๙๓๐๑

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๑๓๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณพิชญา รัตนศิริบัณฑิตย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวปรียาพร พนาผดุงธรรม รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๒๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านค่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗
โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖
๒. นางสาวปรียาพร พนาผดุงธรรม
โทร. ๐๘-๗๙๓๒-๙๓๐๑

แบบฝึกการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม

ภาคผนวก ค แบบฝึกการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม

The background is a light teal color. At the top left, there is a black rectangular box containing an illustration of four books in various colors (blue, orange, yellow, and red) and the text 'แบบฝึกการอ่าน' in white. Below this, a large pink arrow-shaped box with a dashed blue border contains the title and level information in black text. At the bottom left, there is an illustration of a stack of four books in brown, yellow, and blue. At the bottom right, there is an illustration of two children, a boy and a girl, sitting on the floor and reading books. The author's name and affiliation are written in black text at the bottom right.

แบบฝึกการอ่าน

คำที่ประสมด้วยสระประสม
หน่วยที่ ๕ สระ อัว (ัว)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

โดย
นางสาวปรียาพร พนาผดุงธรรม
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำนำ

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วย
ที่ ๕ สระอัว เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนประกอบ
การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธี
สอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เพื่อพัฒนาความ
สามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อให้
นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม จนอ่านออก
เสียงคำได้อย่างคล่องแคล่ว

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกการอ่านเล่มนี้จะเป็น
ประโยชน์แก่ผู้เรียนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน

ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
จุดประสงค์การสร้างแบบฝึกการอ่าน.....	๑
คำชี้แจง.....	๒
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกการอ่านสำหรับครู.....	๓
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกการอ่านสำหรับนักเรียน.....	๔
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	๕
แบบทดสอบก่อนเรียน.....	๖
สระ อัว.....	๗
ฝึกอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระ อัว.....	๘
ฝึกเขียน-อ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระ อัว.....	๑๐
ฝึกเขียน-อ่านแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระ อัว.....	๑๒
ฝึกอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ อัว.....	๑๔
ฝึกอ่านออกเสียงและเขียนคำประกอบภาพ.....	๑๕
ฝึกอ่านประโยค.....	๑๖

สารบัญ

	หน้า
กิจกรรมทบทวนการอ่าน ๑.....	๑๗
กิจกรรมทบทวนการอ่าน ๒.....	๑๘
แบบทดสอบหลังเรียน.....	๑๙
ภาคผนวก	
เฉลยกิจกรรมทบทวนการอ่าน ๑.....	๒๑
เฉลยกิจกรรมทบทวนการอ่าน ๒.....	๒๒
แบบบันทึกคะแนน.....	๒๓
เกณฑ์การประเมิน.....	๒๔

จุดประสงค์การสร้างแบบฝึกการอ่าน

๑. เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
๒. เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ที่นำไปใช้พัฒนาการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

คำชี้แจง

แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม เป็น
นวัตกรรมประเภทแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านคำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ แบบฝึกชุดนี้ประกอบด้วย แบบฝึก
เรื่องนี้ประกอบด้วยแบบฝึก ๖ เล่ม ดังนี้

หน่วยที่ ๑ สระเอือ (เือ)

หน่วยที่ ๒ สระเอือะ (เือะ)

หน่วยที่ ๓ สระเอีย (เีย)

หน่วยที่ ๔ สระเอียะ (เียะ)

หน่วยที่ ๕ สระอัว (ัว)

หน่วยที่ ๖ สระอัวะ (ัวะ)

แบบฝึกทั้ง ๖ เล่มนี้จะนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียน
การสอนตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ในชั้นที่ ๔ หัดอ่านเขียนเข้าใจ
คำ และชั้นที่ ๕ การฝึกฝนทวนซ้ำ

คำชี้แจงการใช้แบบฝึกการอ่านสำหรับครู

๑. แบบฝึกการอ่าน หน่วยที่ ๕ สระอัว (ัว) เป็นแบบฝึกที่เกี่ยวกับการอ่านสะกดคำและอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระอัว
๒. ครูควรศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องที่เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกการอ่าน
๓. ครูคอยชี้แนะให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบฝึกการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ขอคำแนะนำได้ทันที
๔. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมฝึกการอ่านเสร็จเรียบร้อยแล้วครูต้องตรวจสอบความถูกต้องของการประเมินคะแนนนักเรียน แล้วแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าด้วย
๕. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนนั้น ครูจะต้องให้นักเรียนมาทดสอบการอ่านออกเสียงคำกับครูเป็นรายบุคคล
๖. เวลาในการใช้แบบฝึกการอ่านสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

คำชี้แจงการใช้แบบฝึกการอ่านสำหรับนักเรียน

๑. อ่านหรือฟังคำแนะนำในการใช้แบบฝึกการอ่านให้เข้าใจและปฏิบัติตามทุกขั้นตอน
๒. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากแบบฝึกการอ่านจนสามารถอ่านได้ และเกิดความเข้าใจ แล้วจึงทำกิจกรรมฝึกการอ่าน
๓. เมื่อทำกิจกรรมฝึกการอ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเองจากเฉลยกิจกรรมฝึกการอ่าน
๔. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมฝึกการอ่านในแบบฝึกการอ่านเสร็จแล้ว ให้ครูผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องของการประเมินผลให้คะแนนอีกครั้ง
๕. หลังจากทำกิจกรรมฝึกการอ่านในแบบฝึกการอ่านแล้ว ถ้า นักเรียนทำผิดให้นักเรียนกลับไปศึกษาเนื้อหาเรื่องนั้นอีกครั้งให้เข้าใจและกลับไปทำกิจกรรมฝึกการอ่านให้ถูกต้องทุกข้อ แล้ว ทดสอบการอ่านออกเสียงคำกับครูเป็นรายบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมได้
๒. มีความตั้งใจในการฝึกอ่านออกเสียงคำภาษาไทยจนอ่านได้สำเร็จ

แบบทดสอบก่อนเรียนการอ่านออกเสียง
คำที่ประสมด้วยสระ อัว (ัว)

คำชี้แจง : อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้โดยไม่สะกดคำ (ข้อละ ๑ คะแนน)

๑. ตัว	๒. บัว
๓. หัว	๔. ัว
๕. กลัว	๖. ครัว
๗. ถัว	๘. รัว
๙. ตัว	๑๐. งัวเงีย

คะแนนที่ได้

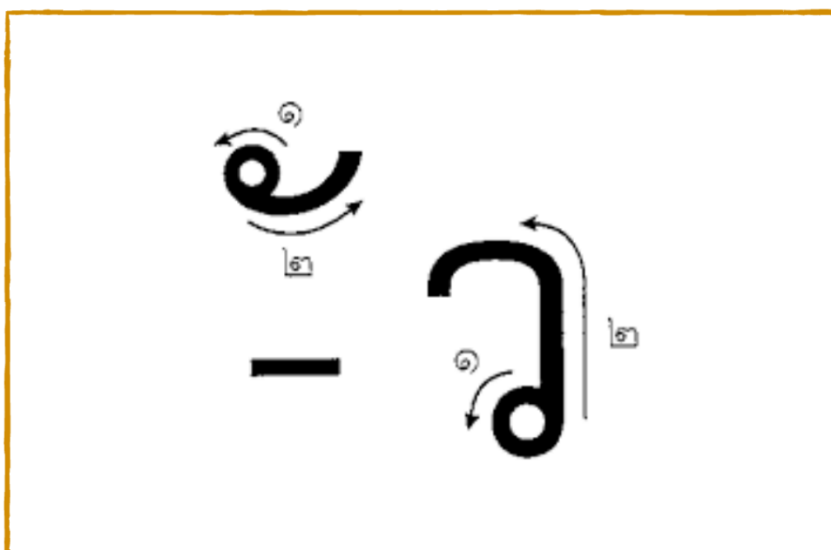
๑๐

คะแนนเต็ม

สระ ัว

ัว อ่านออกเสียงว่า อัว

- สระ ัว เป็นสระประสมเสียงยาว
- สระ ัว มีเสียงสระ อู กับ อา ประสมกัน
- สระ ัว จะมีพยัญชนะต้นวางอยู่ข้างหน้าสระ
เช่น หัว บัว ตัว เป็นต้น

ฝึกอ่านสะกดคำที่ ประสมด้วยสระอัว (ัว)

คำชี้แจง : อ่านสะกดคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง : ต + ัว = ตัว

สะกดว่า : ตอ - อัว - ตัว

บ + ัว = บัว

ห + ัว = หัว

ม + ัว = มัว

ว + ัว = วัว

ร + ัว = รัว

ต + ัว = ตัว

ล + ัว = ลัว

ง + ัว = งัว

ส + ัว = สัว

ฬ + ัว = ฬัว

ฝึกอ่านสะกดคำที่ ประสมด้วยสระอัว (ัว)

คำชี้แจง : อ่านสะกดคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง : กล + ัว = กลัว

อ่านว่า : กอ - ลอ - อัว - กลัว

ตัวอย่าง : ร + ัว + ้ = รัว

อ่านว่า : รอ - อัว - รัว - รัว - ไมโท - รัว

คร + ัว = ครัว

ถ + ัว + ้ = ถัว

ช + ัว + ้ = ชัว

ร + ัว + ้ = รัว

ท + ัว + ้ = ทัว

ฝึกเขียน-อ่านสะกด คำที่ประสมด้วยสระอัว (ัว)

คำชี้แจง : เขียนคำที่ประสมด้วยสระอัวแล้วฝึกอ่านสะกดคำ

ตัวอย่าง : บ + ัว =บัว....

อ่านว่า : บอ - อัว - บัว

ต + ัว =

ห + ัว =

ป + ัว =

ผ + ัว =

ม + ัว =

ร + ัว =

ว + ัว =

ฝึกเขียน-อ่านสะกด คำที่ประสมด้วยสระอัว (-ัว)

คำชี้แจง : เขียนคำที่ประสมด้วยสระอัวแล้วฝึกอ่านสะกดคำ

ตัวอย่าง : กล + ัว =กลัว....

อ่านว่า : กอ - ลอ - อัว - กลัว

ตัวอย่าง : ร + ัว + ะ =รู้

อ่านว่า : รอ - อัว - รัว - รัว - ไมโท - รัว

คร + ัว =

ถ + ัว + ะ =

ช + ัว + ะ =

ร + ัว + ะ =

ต + ัว + ะ =

ท + ัว + ะ =

ฝึกเขียน-อ่านแจกลูกคำ
คำที่ประสมด้วยสระอัว (ัว)

คำชี้แจง : เขียนแจกลูกคำแล้วฝึกอ่านสะกดคำ

ตัวอย่าง : ปัว = ...ป.....+.....ัว...

อ่านว่า : ปัว - ปอ - อัว - ปัว

ตัว	=
บัว	=
หัว	=
ถัว	=
รัว	=
มัว	=
ปัว	=

ฝึกเขียน-อ่านแจกลูกคำ คำที่ประสมด้วยสระอັว (อັว)

คำชี้แจง : เขียนแจกลูกคำแล้วฝึกอ่านสะกดคำ

ตัวอย่าง : อັว = ...ข + ัว + ั...

อ่านว่า : ขอ - อัว - อัว - อัว - ไมโท - อัว

ครัว	=
กลัว	=
ถัว	=
ชัว	=
รัว	=
ตัว	=
ทัว	=

ฝึกอ่านออกเสียง
คำที่ประสมด้วยสระ อัว (ัว)

คำชี้แจง : อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้โดยไม่สะกดคำ

			
หิว	ตัว	อาลัว	
			
บัว	วัว	กลัว	
			
ครัว	รั้ว	ถั่ว	
			
ตัว	รั้ว	จัวเจียว	
มัว	รั้ว	ชั่ว	มัว

ฝึกอ่านออกเสียงและเขียนคำประกอบภาพ

คำชี้แจง : อ่านออกเสียงคำ แล้วฝึกเขียนคำประกอบภาพ

 หัว

 ตัว

 วัว

 บัว

 กลัว

 ครัว

ฝึกอ่านประโยค

คำชี้แจง : อ่านออกเสียงประโยคที่กำหนดให้

ตา ขอ **ตัว**

ทำ **ชั่ว** ไม่ ดี

แม่ มี กา **รู้**

บัว หา **ถั่ว** **ทั่ว** **ครัว**

อา **กลัว** **วัว** **หิว** **โต**

กิจกรรมทบทวนการอ่าน ๑

คำชี้แจง : อ่านคำและโยงเส้นจับคู่คำกับภาพให้ถูกต้อง

๑. บัว

๒. หั้ว

๓. ครีว

๔. ตั้ว

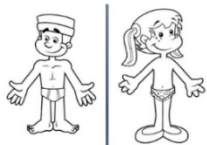

๕. วัว

กิจกรรมทบทวนการอ่าน ๒

คำชี้แจง : ดูภาพแล้วเขียนคำใต้ภาพให้ถูกต้อง

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกการอ่าน คำที่ประสมด้วยสระประสม

แบบทดสอบหลังเรียนการอ่านออกเสียง
คำที่ประสมด้วยสระ อัว (ัว)

คำชี้แจง : อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้โดยไม่สะกดคำ (ข้อละ ๑ คะแนน)

๑. ตัว	๒. บัว
๓. หัว	๔. ัว
๕. กลัว	๖. ครัว
๗. ถัว	๘. รัว
๙. ตัว	๑๐. งัวเงีย

คะแนนที่ได้

๑๐

คะแนนเต็ม

ภาคผนวก

เฉลยกิจกรรมทบทวนการอ่าน ๑

คำชี้แจง : อ่านคำและโยงเส้นจับคู่คำกับภาพให้ถูกต้อง

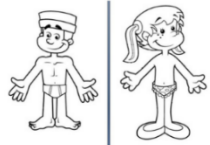
๑. บัว	
๒. หัว	
๓. คริว	
๔. ตั้ว	
๕. ครัว	

Diagram showing correct pairings with red arrows:

- ๑. บัว → Lotus flower
- ๒. หัว → Cow
- ๓. คริว → Ticket
- ๔. ตั้ว → Boy's face
- ๕. ครัว → Kitchen

เฉลยกิจกรรมทบทวนการอ่าน ๒

คำชี้แจง : ดูภาพแล้วเขียนคำใต้ภาพให้ถูกต้อง

....**ตัว**....

....**กลัว**....

....**รั้ว**....

...**จ้าวเจีย**...

....**อาลัว**....

แบบบันทึกคะแนน
แบบฝึกการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ ๕ สระ อัว

เด็กชาย/เด็กหญิง.....เลขที่.....

โรงเรียน..... ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	หมายเหตุ
ก่อนเรียน	๑๐		
หลังเรียน	๑๐		
คะแนนความก้าวหน้า			

กิจกรรมที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	หมายเหตุ
๑	๕		
๒	๕		
รวม	๑๐		

เกณฑ์การประเมิน
แบบฝึกการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ ๕ สระ อัว

เกณฑ์การให้คะแนน

กิจกรรมฝึกการอ่าน ๑

นักเรียนอ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำกับรูปภาพได้ถูกต้อง ได้ ๑ คะแนน

กิจกรรมฝึกการอ่าน ๒

นักเรียนเขียนคำได้ภาพได้ถูกต้อง ได้ ๑ คะแนน

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนอ่านออกเสียงคำโดยไม่สะกดคำได้ถูกต้อง ได้ ๑ คะแนน

ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึก
การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยที่ 5 สระประสม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระ เออ

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ 7 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ภาคเรียนที่ 2

ครูผู้สอน นางสาวปรียาพร พนาผดุงธรรม

สาระสำคัญ

การรู้จักรูปและเสียงของพยัญชนะต้น และสระ และฝึกอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง จะเป็นพื้นฐานไปสู่การอ่านประสมเป็นคำและเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตรงตามความหมาย และนำไปต่อยอดในการฝึกอ่านและเขียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ตลอดจนนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดชั้นปี

มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้/คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ เออ ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K)
2. นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระ เออ จนอ่านได้สำเร็จ (A)

เนื้อหา/สาระ

สระ เอือ เป็นสระประสมเสียงยาว ออกเสียงว่า เอือ มีเสียงสระเดี่ยว อือ กับ อา ประสมกัน รูปสระ เอือ เป็นการประสมกันของรูปสระ - สระ - และตัว -อ เมื่อนำไปประสมกับตัวพยัญชนะต้น ตัวพยัญชนะต้นจะวางอยู่ระหว่างรูปสระทั้ง ๓ คือ วางอยู่ข้างหลังรูปสระ - วางอยู่ข้างกลางรูปสระ - และวางอยู่ข้างหน้าตัว -อ เช่น เรือ เสือ เกลือ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ

1. ครูให้นักเรียนทดสอบการอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ เอือ ก่อนเรียนเป็นรายบุคคล (อาจให้นักเรียนสอบอ่านก่อนเรียนนอกเวลาชั่วโมงเรียน เนื่องจากต้องใช้เวลานาน)

2. ครูสอนอ่านเสียงของพยัญชนะไทยแต่ละตัวให้นักเรียนฟังอย่างช้า ๆ แล้วให้นักเรียนอ่านตาม หลังจากนั้นให้ตัวแทนนักเรียนออกมาชี้ตัวพยัญชนะที่ติดไว้ที่มุมความรู้ภายในห้อง แล้วให้นักเรียนทุกคนอ่านเสียงพยัญชนะตามที่เพื่อนชี้ โดยจะอ่านแบบเน้นเสียงตัวพยัญชนะ เช่น ก ไก่ กอ / ข ไข่ ขอ / ช ชวด ขอ / ค ควาย คอ เป็นต้น

3. ครูให้นักเรียนออกเสียง อือ กับ อา สลับกันช้า ๆ ช้าไปมา หลังจากนั้นค่อย ๆ ให้นักเรียนออกเสียงสลับกันให้เร็วขึ้นไปเรื่อย ๆ ให้นักเรียนออกเสียงไปสักระยะจากนั้นให้นักเรียนสังเกตว่าเมื่อออกเสียง อือ กับ อา จนเร็วมาก ๆ แล้ว เสียงที่นักเรียนได้ยินกลายเป็นเสียงอะไร แล้วครูจึงถามต่อยอดว่าถ้าเสียงสระ อือ กับ อา มารวมกันน่าจะออกมาเป็นเสียงสระอะไร ให้นักเรียนตอบตามความเข้าใจ หลังจากนั้นครูจึงอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเสียงของสระ เอือ

4. ครูแสดงบัตรคำสระ เอือ แล้วอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังช้า ๆ แล้วให้นักเรียนอ่านตามคำละ 2 รอบ เช่น เรือ เสือ เจือ เนื้อ เชื้อ เกลือ เป็นต้น หลังจากนั้นครูถามนักเรียนว่านักเรียนรู้จักหรือเคยได้ยินคำอื่นที่เป็นคำเอืออีกหรือไม่ ให้นักเรียนร่วมกันระดมความคิดและตอบตามความเข้าใจ

ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง

5. ครูนำบัตรคำไปติดไว้บนกระดานให้นักเรียนสังเกตว่าคำในบัตรคำที่ได้อ่านมีอะไรที่เหมือนกัน (มีสระเหมือนกัน) จากนั้นถามต่อยอดต่อว่านักเรียนคิดว่าคำที่นักเรียนได้อ่านประสมด้วยสระอะไร

6. ครูให้นักเรียนสังเกตรูปคำในบัตรคำจากนั้นถามนักเรียนว่านักเรียนคิดว่าคำข้างบนประกอบด้วยอะไรบ้าง หรือนักเรียนเห็นตัวอักษรอะไรบ้าง ให้นักเรียนตอบตามความเข้าใจ จากนั้นครูจึงอธิบายเสริมว่าในคำหนึ่งคำอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย พยัญชนะต้นและสระ เช่นคำว่า เรือ

นั้น ตัว ร เป็นพยัญชนะต้น และ เอือ เป็น สระ เมื่อ ตัว ร มารวมกับรูป สระ เอือ จะกลายเป็นคำว่า เรือ และเสียง รือ มาประสมกับ เอือ จะออกเสียงว่า เรือ

7. ครูชูบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ เอือ แล้วอ่านประสมเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม เช่น ครูถือ ตัว ส และบัตรสระ เอือ เมื่อครูออกเสียง ส ให้ชูบัตรตัว ส ขึ้น เมื่อออกเสียง เอือ ให้ชู บัตรสระตัว เอือ ขึ้น แล้วอ่านเสียงที่ประสมออกมาว่า เสือ เป็นต้น ครูอ่านประสมเสียงให้นักเรียนฝึกอ่านตามไปเรื่อย ๆ โดยครูจะเปลี่ยนบัตรพยัญชนะเป็นตัวใหม่เรื่อย ๆ (ตัวพยัญชนะที่เป็นตัวพยัญชนะต้นของคำในบัตรคำ เช่น ส ร น เป็นต้น) จนนักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับการประสมกันของเสียงพยัญชนะต้นกับเสียงเอือ

8. ครูอ่านสะกดคำตามบัตรคำที่ติดไว้บนกระดานให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามซ้ำ ๆ ซ้ำ 2 รอบ เช่น บัตรคำว่า เรือ จะอ่านสะกดคำว่า รือ - เอือ - เรือ เป็นต้น เมื่ออ่านสะกดคำจากบัตรคำทั้งหมดแล้ว ครูจะอ่านออกเสียงเป็นคำ (ไม่สะกดคำ) ให้นักเรียนอ่านตามซ้ำอีก 1 ครั้ง หลังจากนั้นจะให้นักเรียนร่วมกันอ่านสะกดคำด้วยตนเอง จนนักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการอ่านสะกดคำ

ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง

9. เมื่อนักเรียนอ่านสะกดคำในบัตรคำได้แล้ว ครูจะชูบัตรพยัญชนะ และบัตรสระ เอือ แล้วให้นักเรียนลองฝึกอ่านประสมเสียงคำใหม่ ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากในบัตรคำ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกเทียบเสียงเอือเมื่อไปประสมเสียงกับเสียงตัวพยัญชนะใหม่ ๆ เช่น ชูตัว ล กับสระ เอือ แล้วประสมเสียงได้ คำว่า เลือ เป็นต้น โดยจะมีการเปลี่ยนบัตรพยัญชนะไปเรื่อย ๆ คำใดที่นักเรียนอ่านไม่ได้หรืออ่านออกเสียงผิดครูจะต้องช่วยแก้ไขเรื่องการอ่านออกเสียงให้ทันที

10. ให้นักเรียนเล่นเกมรวมร่างคำเอือ โดยครูจะแจกบัตรสระ เอือ ให้แก่นักเรียน 1 คน และแจกบัตรพยัญชนะให้แก่นักเรียนที่เหลือคนละ ๑ ใบ หลังจากนั้นครูอธิบายกติกาว่า ถ้าคนที่ถือบัตรสระ เอือ วิ่งไปหาใคร ให้คนถือบัตรพยัญชนะตะโกนคำอ่านที่ได้จากการรวมร่างออกมา เช่น คนถือบัตรสระ เอือ วิ่งไปหาคนถือบัตรพยัญชนะตัว ด คนถือบัตรพยัญชนะตัว ด จะต้องตะโกนว่า เดือ ออกมา เป็นต้น

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ

11. ครูแจกแบบฝึกการอ่านให้นักเรียนคนละ 1 ชุด แล้วชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการใช้แบบฝึกการอ่านแก่นักเรียน

12. ให้นักเรียนสังเกตรูปสระเอือในแบบฝึกการอ่านว่าประกอบด้วยตัวใดบ้างและวางที่ตำแหน่งใด จากนั้นครูจึงอธิบายเพิ่มเติมว่ารูปสระเอือ จะประกอบด้วยรูปสระ - รูปสระ อือ และตัว -อ จะวางอยู่ที่ข้างหน้า ข้างบน และข้างหลังตัวพยัญชนะต้น ตามลำดับ อ่านออกเสียงว่า เอือ

13. ครูสาธิตการเขียนสระ เอื้อ ให้นักเรียนดูบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนลองฝึกเขียนในสมุด ในระหว่างที่นักเรียนฝึกเขียนนั้นครูจะต้องมีการเดินดูว่านักเรียนเขียนถูกวิธีหรือไม่ เพื่อจะได้ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือนักเรียนได้ทันทั่วถึง หลังจากนั้นครูจึงสอนการเขียนแจกลูกคำ เช่น เรือ = ร + เอื้อ / เรือ = ส + เอื้อ / เรือ = น + เอื้อ + ้ เป็นต้น โดยเมื่อเขียนแจกลูกคำนั้นจะต้องเขียนพยัญชนะต้นมาก่อน ตามมาด้วยสระ และวรรณยุกต์ตามลำดับ เป็น ลำดับเหมือนตอนสะกดคำ โดยตอนเขียนให้นักเรียนพูดสะกดคำไปด้วยจะได้รู้ว่าคำที่อ่านประกอบด้วยตัวอะไรบ้าง

14. จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ ฝึกอ่านและเขียนแจกลูกคำซ้ำ ๆ ตามแบบฝึกในแบบฝึกการอ่าน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับการอ่านออกเสียงคำและคุ้นเคยกับรูปคำ โดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

15. ครูอ่านออกเสียงคำในแบบฝึกให้นักเรียนฟังอย่างช้า ๆ แล้วให้นักเรียนอ่านตาม หลังจากนั้นให้นักเรียนสังเกตภาพประกอบคำในแบบฝึกการอ่าน แล้วครูกับนักเรียนร่วมพูดคุยกันเกี่ยวกับความหมายคำว่ามีคำใดที่นักเรียนไม่เข้าใจความหมาย หรือเห็นภาพแล้วนักเรียนไม่รู้จัก โดยมีครูคอยอธิบายเพิ่มเติม

16. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำด้วยตนเอง โดยมีครูคอยเดินดูและคอยให้คำแนะนำเพิ่มเติมอย่างใกล้ชิดในขณะที่นักเรียนกำลังฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำจากแบบฝึกการอ่านด้วยตนเอง

ขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ

17. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมทบทวนการอ่านในแบบฝึกการอ่านเพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียน

18. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอก เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระ เอื้อ

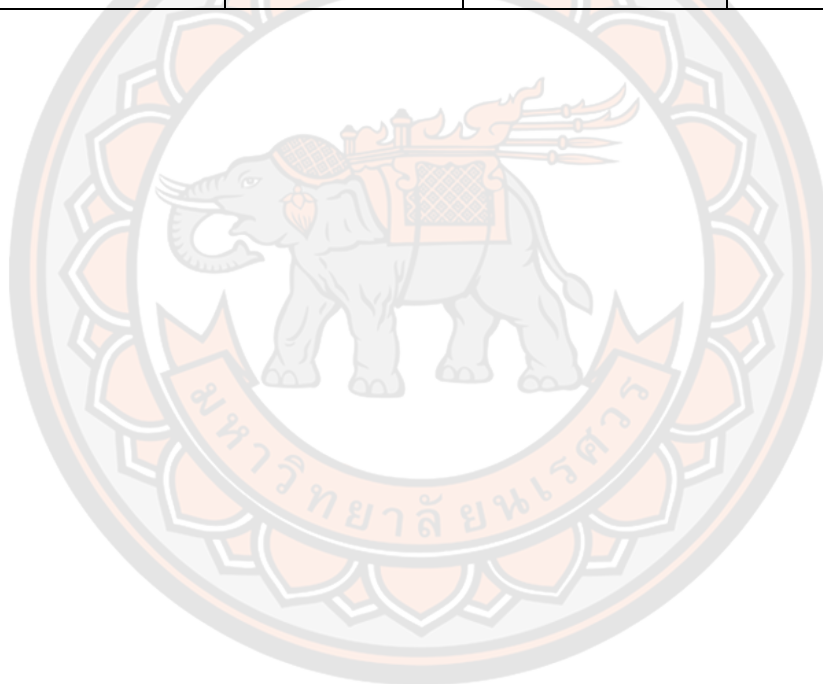
19. ให้นักเรียนมาทดสอบการอ่านออกเสียงคำกับครูเป็นรายบุคคล

สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้

1. มุมความรู้ในห้องเรียน เรื่อง พยัญชนะไทย และสระ
2. บัตรคำสระเอื้อ
3. บัตรสระ เอื้อ
4. แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ ๑ สระเอื้อ

การวัดผลประเมินผล

จุดประสงค์ข้อที่	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระ ไอ ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K)	1. ทดสอบการอ่านคำ	1. แบบทดสอบหลังเรียน ในแบบฝึกการอ่าน	- ปฏิบัติกิจกรรมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระ ไอ จนอ่านได้สำเร็จ (A)	2. สังเกตพฤติกรรมการอ่านและเขียนในชั้นเรียน	2. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านและเขียนในชั้นเรียน	- ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปจึงจะผ่าน

เกณฑ์การประเมินการอ่าน ในชั้นเรียน

รายการ	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
การมีส่วนร่วม	นักเรียนให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนจนเสร็จสิ้นกระบวนการ	นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นบางกิจกรรม และเล่นกับเพื่อนบ้างเป็นบางครั้ง	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
ความตั้งใจ	นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านคำ โดยไม่เล่นกับเพื่อนจนสามารถอ่านคำได้สำเร็จ	นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านคำเป็นช่วง ๆ และเล่นกับเพื่อน ๆ บ้างเป็นบางครั้ง	นักเรียนไม่ตั้งใจฝึกอ่านคำ จนไม่สามารถอ่านคำได้

ระดับคะแนนผลการประเมิน

5 - 6 คะแนน	หมายถึง	ดี
3 - 4 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
0 - 2 คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

บันทึกหลังการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บันทึกหลังการสอน

๑. ผลการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

นักเรียนที่บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โดยผ่านเกณฑ์การประเมิน

- ระดับดี จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕ ของนักเรียนที่สอน
- ระดับพอใช้ จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ของนักเรียนที่สอน
- ควรปรับปรุง จำนวน - คน คิดเป็นร้อยละ - ของนักเรียนที่สอน

๒. ปัญหา/อุปสรรคระหว่างสอน

นักเรียนบางคนยังไม่สามารถจดจำรูปและเสียงของพยัญชนะได้คล่องแคล่วมากนัก จึงทำให้ต้องใช้เวลาในการฝึกอ่านคำห้วนและตัว

๓. ผลการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน

นักเรียนมีความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี นักเรียนบางคนยังไม่สามารถปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียนได้คล่องแคล่วมากนัก ต้องมีครูคอยให้คำแนะนำค่อนข้างมาก

๔. การปรับปรุงแก้ไข

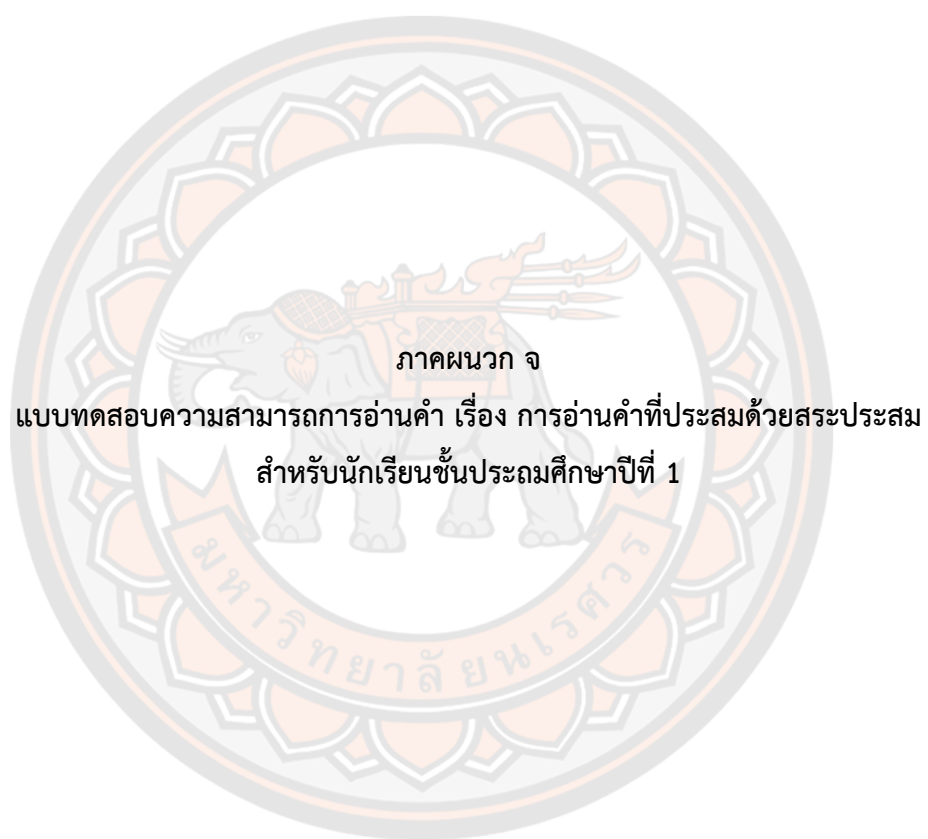
เนื่องจากนักเรียนยังไม่สามารถจดจำเสียงของพยัญชนะได้ทั้งหมด จึงควรให้ฝึกอ่านคำห้วนหรือตัวอักษรเดี่ยว ผู้สอนจึงคอยสอดแทรกเรื่องเสียงของพยัญชนะลงในบทกิจกรรมที่ให้นักเรียนเรียน โดยแนะนำนักเรียนที่มีปัญหาคือเลือกให้เป็นผู้ตรวจทานในการฝึกออกเสียงของคำ

๕. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ลงชื่อ ปรีชาพร ผู้สอน

(นางสาวปรีชาพร พนาผดุงธรรม)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่दान
วันที่ ๑๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ภาคผนวก จ แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวชี้วัด : มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ถูกต้อง และให้ครูใส่เครื่องหมาย ✓ ลง
ใน หลังคำที่นักเรียนอ่านถูก ใส่เครื่องหมาย X ในช่อง หลังคำที่นักเรียนอ่านผิด

1. ท้าว ☐	11. เขี่ย ☐	21. เขี้ยะ ☐	31. เกลือ ☐
2. กอเอี้ยะ ☐	12. เปี้ย ☐	22. เพื่อ ☐	32. เสี่ย ☐
3. เอื้อเพื่อ ☐	13. ผัวะ ☐	23. เอื้อะ ☐	33. เปลี่ย ☐
4. เผื่อ ☐	14. เซื้อ ☐	24. เปื่อ ☐	34. เปรียะ ☐
5. เสื่อ ☐	15. เฮี้ย ☐	25. เปีย ☐	35. เพลี่ย ☐
6. เปื่อ ☐	16. เมื่อ ☐	26. จัวเจีย ☐	36. ยัวะ ☐
7. เปี้ยะ ☐	17. ลัวะ ☐	27. เครือ ☐	37. เกลี่ย ☐
8. เมีย ☐	18. เซื่อ ☐	28. รัว ☐	38. เสื่อ ☐
9. เกี้ยะ ☐	19. ชัว ☐	29. เนื่อ ☐	39. ครัว ☐
10. มาลาเรีย ☐	20. เลีย ☐	30. มัว ☐	40. เพี้ยะ ☐

แบบทดสอบความสามารถอ่านคำหลังเรียน
เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวชี้วัด : มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสม ที่กำหนดให้ถูกต้อง และให้ครูใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หลังคำที่นักเรียนอ่านถูก ใส่เครื่องหมาย X ในช่อง หลังคำที่นักเรียนอ่านผิด

1. เปีย ☐	11. เพื่อ ☐	21. ชั่ว ☐	31. เพลีย ☐
2. เพียะ ☐	12. เฮีย ☐	22. เปื่อ ☐	32. เอื่อเพื่อ ☐
3. เสีย ☐	13. เปียะ ☐	23. รั่ว ☐	33. เปริยะ ☐
4. เปื่อ ☐	14. เหียะ ☐	24. เซื่อ ☐	34. จั่วเจีย ☐
5. เมีย ☐	15. เมื่อ ☐	25. ผั่วะ ☐	35. ลั่วะ ☐
6. เกลื่อ ☐	16. เสื่อ ☐	26. เสื่อ ☐	36. เซีย ☐
7. เอื่อะ ☐	17. เลีย ☐	27. ยั่วะ ☐	37. กอเอื่อะ ☐
8. เกียะ ☐	18. เซื่อ ☐	28. เครื่อ ☐	38. เปลีย ☐
9. ครั่ว ☐	19. เกลีย ☐	29. เปีย ☐	39. มาลาเรีย ☐
10. มั่ว ☐	20. เนื่อ ☐	30. เผื่อ ☐	40. ทั่ว ☐

ภาคผนวก ฉ แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระ
ประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม

หน่วยที่ 1 สระเอื้อ

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระ
ประสม มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามองค์ประกอบต่างๆ หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่อง "ระดับความเหมาะสมและความสอดคล้อง" ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณา
ดังนี้

5	หมายถึง	แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	แบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	มีการระบุบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วน สำหรับการใช้แบบฝึกการอ่าน					
2	มีการระบุข้อแนะนำในการปฏิบัติอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย สำหรับนักเรียน					
3	เนื้อหาแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้					
4	เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียน ในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน					
5	เนื้อหาแบบฝึกการอ่านสอดคล้องกับขั้นตอนการจัดการ เรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียน เข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ซึ่งเป็นชั้นที่นำ แบบฝึกการอ่านไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
6	เนื้อหาแบบฝึกการอ่านเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในการนำไปใช้					
7	แบบฝึกการอ่านมีการฝึกการอ่านออกเสียงคำ					
8	แบบฝึกการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน					
9	ภาษาที่ใช้ในการทำแบบฝึกการอ่านมีการใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจง่าย					
10	การพิมพ์แบบฝึกการอ่านถูกต้องตามหลักเกณฑ์ มีภาพประกอบ รูปเล่มสวยงาม เหมาะกับการนำไปใช้					
11	แบบฝึกการอ่านสามารถนำไปใช้ได้โดยสะดวก ประหยัด และคุ้มค่า					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบ
โฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับ
การใช้แบบฝึกการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระเอื้อ

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟ
นิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 มีความเหมาะสมและสอดคล้องตามองค์ประกอบต่างๆ หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่อง "ระดับความเหมาะสมและความสอดคล้อง" ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์พิจารณา
ดังนี้

5	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตรงตาม หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
2	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับ หน่วยการเรียนรู้					
3	สาระสำคัญเหมาะสมและครอบคลุมตัวชี้วัด และสาระการ เรียนรู้					
4	สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5	สาระการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
6	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
7	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
8	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา					
9	กิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโพนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน					
10	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้					
11	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนครบถ้วนได้แก่ ขั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ขั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ขั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และขั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ					
12	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
13	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					
14	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
16	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน					
17	สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง					
18	วิธีการวัดและเครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
19	เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน					
20	วิธีการวัดสามารถวัดการอ่านออกเสียงคำได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

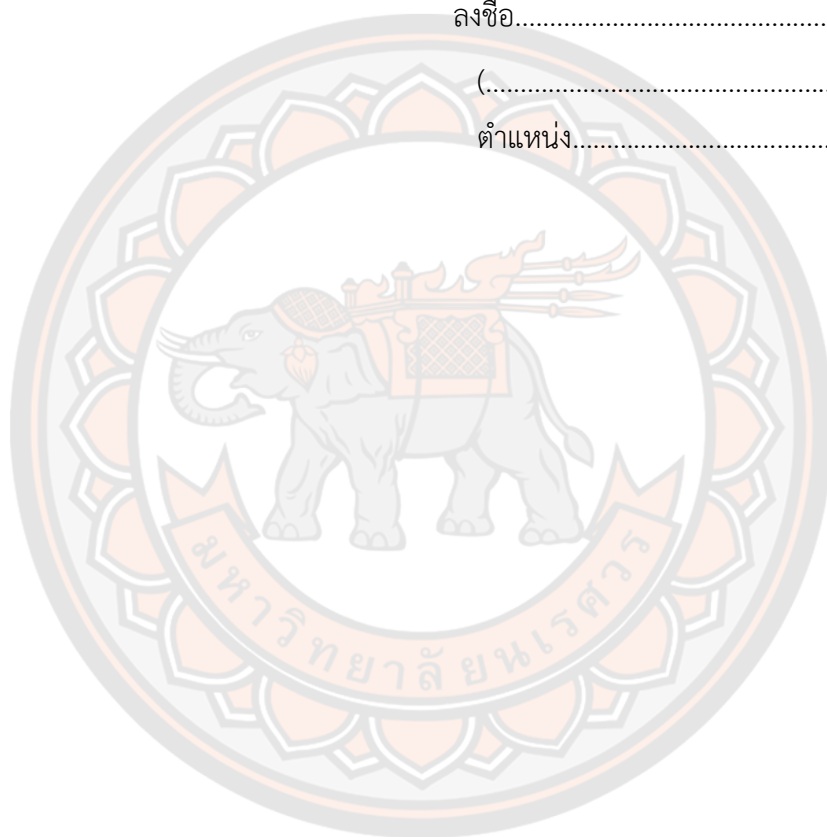
.....

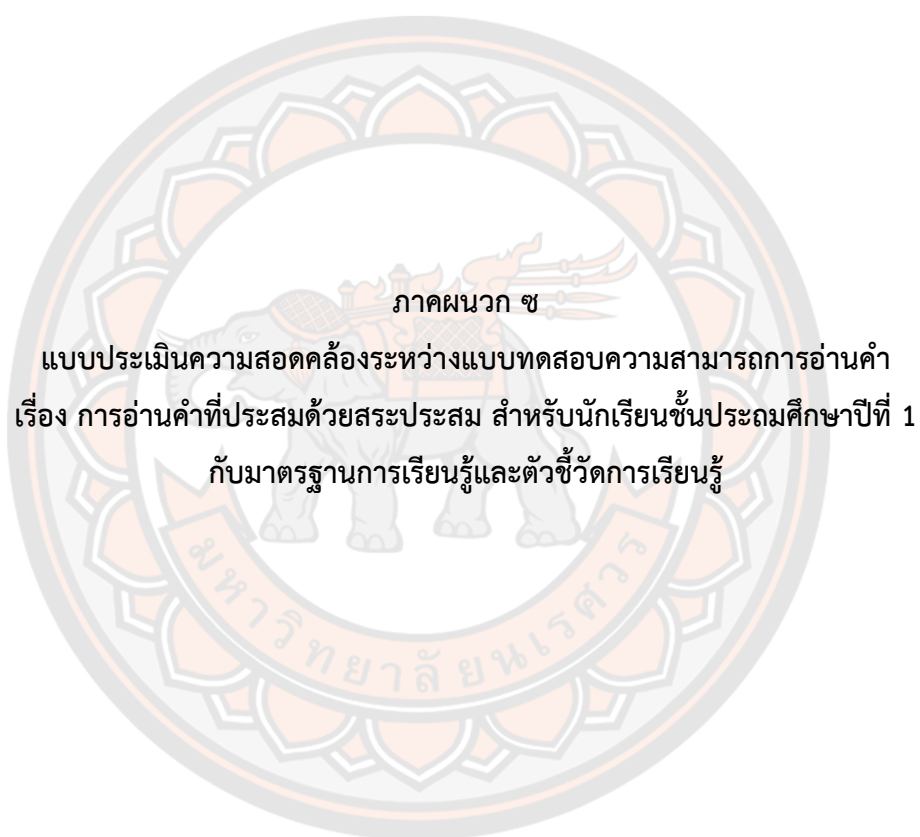
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ข แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้

การหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกับแบบทดสอบความสามารถ การอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่दान

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำนี้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัดหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยใส่เครื่องหมาย \checkmark ลงในช่อง

“คะแนนพิจารณา (IOC)” ตามความเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/
ตัวชี้วัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/
ตัวชี้วัด
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำไม่สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/
ตัวชี้วัด

มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	คะแนน การพิจารณา (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
ตัวชี้วัด :	ข้อที่ 1 ตัว				
ท ๑.๑	ข้อที่ 2 เสือ				
ป.๑/๑	ข้อที่ 3 เปีย				
อ่านออก	ข้อที่ 4 เรือ				
เสียงคำ คำ	ข้อที่ 5 หัว				
คล้องจอง	ข้อที่ 6 เพียะ				
และ	ข้อที่ 7 เสี่ย				
ข้อความ	ข้อที่ 8 เปื่อ				
สั้นๆ	ข้อที่ 9 วัว				

มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	คะแนน การพิจารณา (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
ตัวชี้วัด : ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออก เสียงคำ คำ คล้องจอง และ ข้อความ สั้นๆ	ข้อที่ 10 เมีย				
	ข้อที่ 11 บัว				
	ข้อที่ 12 เกลือ				
	ข้อที่ 13 เอื้อะ				
	ข้อที่ 14 เจือ				
	ข้อที่ 15 เกียะ				
	ข้อที่ 16 ครัว				
	ข้อที่ 17 มัว				
	ข้อที่ 18 เพือ				
	ข้อที่ 19 เฮีย				
	ข้อที่ 20 เปียะ				
	ข้อที่ 21 เตีย				
	ข้อที่ 22 กลัว				
	ข้อที่ 23 เหียะ				
	ข้อที่ 24 เมือ				
	ข้อที่ 25 เฮือะ				
	ข้อที่ 26 เสือ				
	ข้อที่ 27 เผียะ				
	ข้อที่ 28 เลีย				
	ข้อที่ 29 เชือ				
ข้อที่ 30 รัว					
ข้อที่ 31 เกลีย					
ข้อที่ 32 เนือ					
ข้อที่ 33 ชัว					
ข้อที่ 34 รัว					
ข้อที่ 35 เปือ					

มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	คะแนน การพิจารณา (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
ตัวชี้วัด : ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออก เสียงคำ คำ คล้องจอง และ ข้อความ สั้นๆ	ข้อที่ 36 ถั่ว				
	ข้อที่ 37 รั่ว				
	ข้อที่ 38 เชื้อ				
	ข้อที่ 39 ผัวะ				
	ข้อที่ 40 เสือ				
	ข้อที่ 41 ยัวะ				
	ข้อที่ 42 เครือ				
	ข้อที่ 43 ตัว				
	ข้อที่ 44 เปี้ย				
	ข้อที่ 45 เผื่อ				
	ข้อที่ 46 เพลี้ย				
	ข้อที่ 47 เซียะ				
	ข้อที่ 48 มะเขือ				
	ข้อที่ 49 ผีเสื้อ				
	ข้อที่ 50 เอื้อเฟื้อ				
	ข้อที่ 51 เปรี้ยะ				
	ข้อที่ 52 งัวเจียว				
	ข้อที่ 53 ลัวะ				
	ข้อที่ 54 เขี่ย				
	ข้อที่ 55 กอเอี้ยะ				
ข้อที่ 56 เปลี้ย					
ข้อที่ 57 เสี่ย					
ข้อที่ 58 มะเมี้ย					
ข้อที่ 59 มาลาเรีย					
ข้อที่ 60 ทัว					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

ภาคผนวก ฅ

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคผนวก ฅ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระ
ประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 3 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสม
ด้วยสระประสม หน่วยที่ 1 สระ เอื้อ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
2.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
10.	5	4	3	5	5	4.40	0.89	มาก
11.	4	5	3	4	4	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ย						4.53	0.41	มากที่สุด

ตาราง 4 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสม ด้วยสระประสม หน่วยที่ 2 สระ เอื้อะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
2.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
10.	5	4	3	5	5	4.40	0.89	มาก
11.	4	5	3	4	4	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ย						4.53	0.41	มากที่สุด

ตาราง 5 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่
ประสมด้วยสระประสม หน่วยที่ 3 สระ เอีย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
2.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	3	4	4	4.20	0.84	มาก
10.	5	4	3	5	5	4.40	0.89	มาก
11.	4	5	3	4	4	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ย						4.51	0.45	มากที่สุด

ตาราง 6 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสม ด้วยสระประสม หน่วยที่ 4 สระ เอียะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
10.	5	4	3	5	5	4.40	0.89	มาก
11.	4	5	3	4	4	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ย						4.55	0.43	มากที่สุด

ตาราง 7 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสม ด้วยสระประสม หน่วยที่ 5 สระ อัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
10.	5	4	3	5	5	4.40	0.89	มาก
11.	4	5	3	4	4	4.00	0.71	มาก
เฉลี่ย						4.55	0.43	มากที่สุด

ตาราง 8 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสม ด้วยสระประสม หน่วยที่ 6 สระ อัวะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
2.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
10.	5	4	3	5	5	4.40	0.89	มาก
11.	5	5	3	4	4	4.20	0.84	มาก
เฉลี่ย						4.56	0.45	มากที่สุด

ภาคผนวก ญ

คะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนว
วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคผนวก ญ คณะแผนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการ
เรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 9 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการ
เรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระ เือ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
14.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
18.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
19.	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
20.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
	เฉลี่ย					4.73	0.49	มากที่สุด

ตาราง 10 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระ เออะ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
14.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
18.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
19.	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก
20.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.75	0.50	มากที่สุด

ตาราง 11 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระ เีย

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
14.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
18.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
19.	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก
20.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.75	0.50	มากที่สุด

ตาราง 12 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สระ เียะ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
14.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
18.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
19.	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก
20.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.75	0.50	มากที่สุด

ตาราง 13 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สระ -ัว

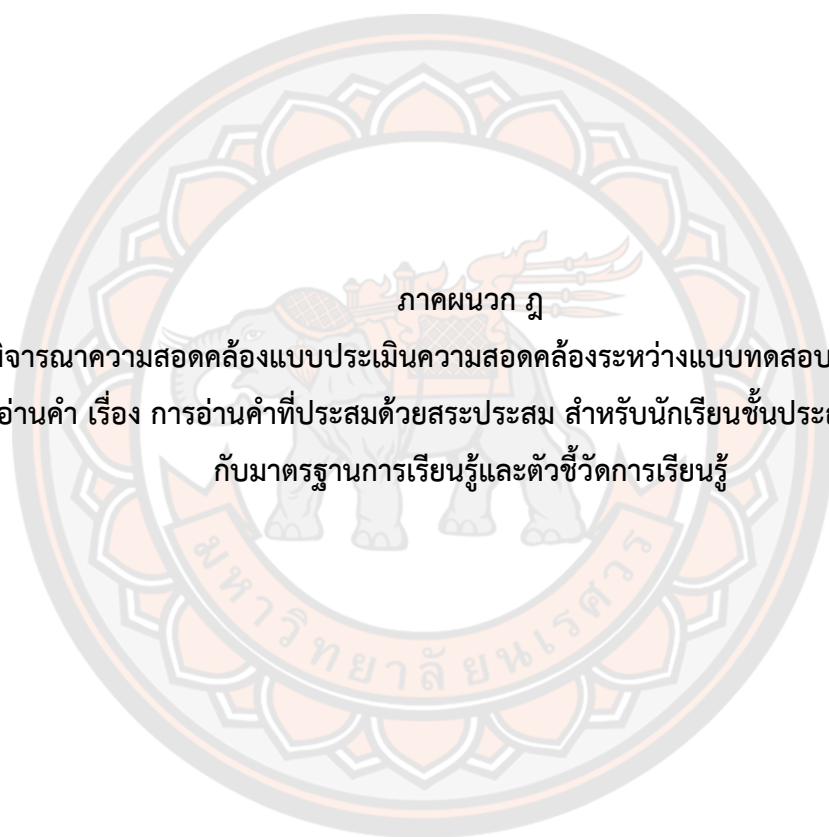
ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
14.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
18.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
19.	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก
20.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.74	0.53	มากที่สุด

ตาราง 14 แสดงคะแนนและผลการพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สระ -วะ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
8.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
10.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
11.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13.	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
14.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17.	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
18.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
19.	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก
20.	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.72	0.57	มากที่สุด

ภาคผนวก ก

ผลพิจารณาความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบความสามารถ
การอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้

ภาคผนวก ก ผลพิจารณาความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ
ความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้

ตาราง 15 แสดงผลพิจารณาความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องระหว่าง
แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้

ข้อสอบ ข้อที่	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
6	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
13	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
21	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
23	0	+1	0	+1	+1	+3	0.6	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
25	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
27	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
33	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
47	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
49	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
53	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
57	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ย				0.96				

ภาคผนวก ก

ผลคะแนนความยากง่าย (P) คำอ่านจําแนก (B) ของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ
เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

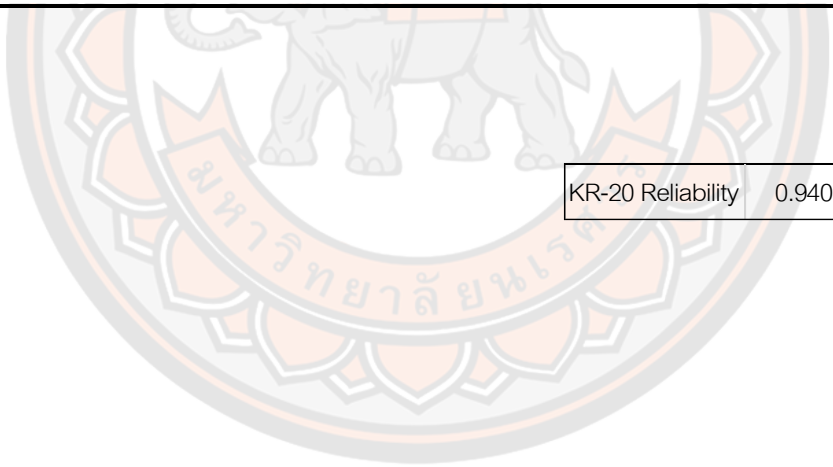
ภาคผนวก ฎ ผลคะแนนความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ
ความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 16 แสดงค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบความสามารถ
อ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อ ที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
1	0.92	ทิ้ง	0.7031 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
2	0.96	ทิ้ง	0.5664 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
3	0.72	ใช้ได้	0.4999 *	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.96	ทิ้ง	0.5664 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
5	0.96	ทิ้ง	0.3982 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
6	0.24	ใช้ได้	0.4433 *	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.80	ใช้ได้	0.6740 *	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.52	ใช้ได้	0.4831 *	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.92	ทิ้ง	0.4453 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
10	0.80	ใช้ได้	0.5052	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.92	ทิ้ง	0.7031 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
12	0.80	ใช้ได้	0.5388 *	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.36	ใช้ได้	0.4665 *	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.76	ใช้ได้	0.3112	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
15	0.56	ใช้ได้	0.4606 *	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.48	ใช้ได้	0.4820 *	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.80	ใช้ได้	0.4717 *	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.68	ใช้ได้	0.4771 *	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.68	ใช้ได้	0.6589 *	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.36	ใช้ได้	0.4314 *	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.76	ใช้ได้	0.0417	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ข้อ ที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
22	0.92	ทิ้ง	0.7031 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
23	0.44	ใช้ได้	0.4982 *	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.72	ใช้ได้	0.4849 *	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.40	ใช้ได้	0.0239	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
26	0.44	ใช้ได้	0.4506 *	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.56	ใช้ได้	-0.2714	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
28	0.76	ใช้ได้	0.6176 *	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.36	ใช้ได้	0.4735 *	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.84	ทิ้ง	0.2589	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
31	0.36	ใช้ได้	0.5510 *	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.72	ใช้ได้	0.7422 *	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.68	ใช้ได้	0.7103 *	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.72	ใช้ได้	0.3952	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
35	0.48	ใช้ได้	0.4685 *	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.96	ทิ้ง	-0.0351	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
37	0.48	ใช้ได้	0.4011 *	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.56	ใช้ได้	0.4132 *	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.52	ใช้ได้	0.4156 *	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.76	ใช้ได้	0.6017 *	ใช้ได้	ใช้ได้
41	0.36	ใช้ได้	0.4455 *	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.64	ใช้ได้	0.5943 *	ใช้ได้	ใช้ได้
43	0.76	ใช้ได้	0.2879	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
44	0.68	ใช้ได้	0.5932 *	ใช้ได้	ใช้ได้
45	0.48	ใช้ได้	0.4078 *	ใช้ได้	ใช้ได้
46	0.72	ใช้ได้	0.5525 *	ใช้ได้	ใช้ได้
47	0.44	ใช้ได้	0.4642 *	ใช้ได้	ใช้ได้
48	0.92	ทิ้ง	0.3843	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
49	0.88	ทิ้ง	0.4130 *	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ข้อ ที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
50	0.36	ใช้ได้	0.4035 *	ใช้ได้	ใช้ได้
51	0.64	ใช้ได้	0.6940 *	ใช้ได้	ใช้ได้
52	0.52	ใช้ได้	0.4831 *	ใช้ได้	ใช้ได้
53	0.40	ใช้ได้	0.4085 *	ใช้ได้	ใช้ได้
54	0.80	ใช้ได้	0.5052 *	ใช้ได้	ใช้ได้
55	0.28	ใช้ได้	0.4193 *	ใช้ได้	ใช้ได้
56	0.56	ใช้ได้	0.4267 *	ใช้ได้	ใช้ได้
57	0.72	ใช้ได้	0.4999 *	ใช้ได้	ใช้ได้
58	0.68	ใช้ได้	0.2907	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
59	0.80	ใช้ได้	0.4800 *	ใช้ได้	ใช้ได้
60	0.56	ใช้ได้	0.4403 *	ใช้ได้	ใช้ได้

KR-20 Reliability	0.9409
-------------------	--------

ภาคผนวก ฐ
ผลคะแนนทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนว
วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคผนวก ฐ ผลคะแนนทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนว
วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 17 แสดงผลคะแนนทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนว
วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง (D)
	40 คะแนน	40 คะแนน	
1	7	33	26
2	6	37	31
3	0	30	30
4	0	30	30
5	0	31	31
6	0	32	32
7	0	33	33
8	0	30	30
9	2	35	33
10	10	32	22
11	9	35	26
12	3	33	30
13	0	34	34
14	0	31	31
15	0	34	34
16	0	32	32
17	0	39	39
18	0	31	31
19	0	30	30

20	0	32	32
รวม	37	654	617
ค่าเฉลี่ย	1.85	32.70	30.85
S.D.	3.33	2.43	3.47

ภาคผนวก ๓

ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนกับคะแนนร้อยละโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์
ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคผนวก ท ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนกับคะแนนร้อยละโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนว
วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 18 แสดงผลคะแนนทดสอบหลังเรียนกับคะแนนร้อยละโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธี
สอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คนที่	หลังเรียน (40 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	เทียบกับเกณฑ์การผ่านร้อยละ 75
1	33	82.5	ผ่าน
2	37	92.5	ผ่าน
3	30	75	ผ่าน
4	30	75	ผ่าน
5	31	77.5	ผ่าน
6	32	80	ผ่าน
7	33	82.5	ผ่าน
8	30	75	ผ่าน
9	35	87.5	ผ่าน
10	32	80	ผ่าน
11	35	87.5	ผ่าน
12	33	82.5	ผ่าน
13	34	85	ผ่าน
14	31	77.5	ผ่าน
15	34	85	ผ่าน
16	32	80	ผ่าน
17	39	97.5	ผ่าน
18	31	77.5	ผ่าน
19	30	75	ผ่าน
20	32	80	ผ่าน
ค่าเฉลี่ย	32.70	81.75	ผ่าน

ภาคผนวก ๓
ภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

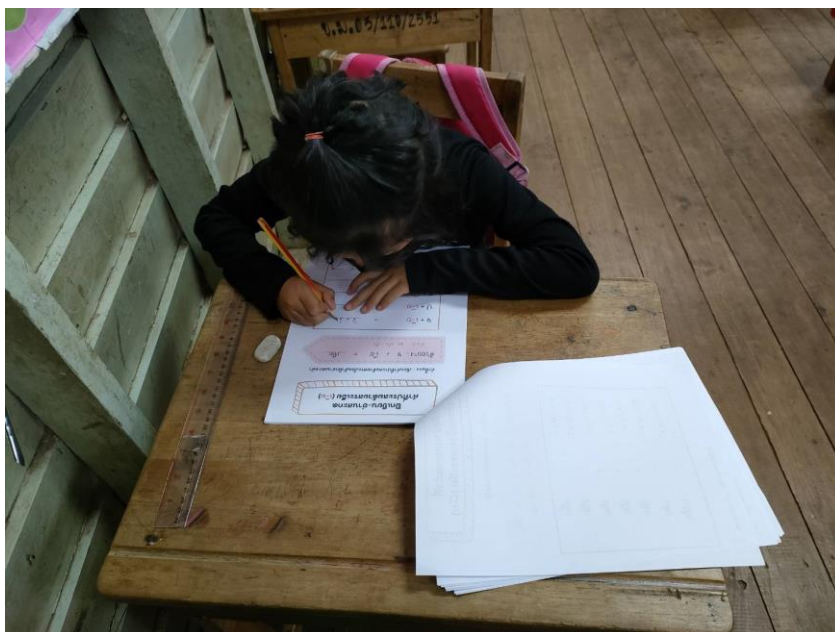
ภาคผนวก ณ ภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาพ 2 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (1)

ภาพ 3 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (2)

ภาพ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (3)

ภาพ 5 การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน (4)